

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2021. november 16.*

„Kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset – A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség – Menekültpolitika – 2013/32/EU és 2013/33/EU irányelv – Nemzetközi védelem megadására irányuló eljárás – Elfogadhatatlansági okok – A »biztonságos harmadik országnak« és az »első menedék országának« a fogalma – A menedékkérők számára történő segítségnyújtás – Bűncselekménynek minősítés – Az érintett tagállam határ menti övezetébe való belépés tilalma”

A C-821/19. sz. ügyben,

az EUMSZ 258. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt 2019. november 8-án

az **Európai Bizottság** (képviselik kezdetben: J. Tomkin, Tokár A. és M. Condou-Durande, később: J. Tomkin és Tokár A., meghatalmazotti minőségben)

felperesnek

Magyarország (képviselik: Szíjjártó K., Tátrai M. M. és Fehér M. Z., meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: K. Lenaerts elnök, A. Arabadjiev, C. Lycourgos (előadó), E. Regan, N. Jääskinen, I. Ziemele és J. Passer tanácselnökök, M. Ilešič, J.-C. Bonichot, A. Kumin és N. Wahl bírák,

főtanácsnok: A. Rantos,

hivatalvezető: Illéssy I. tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2020. november 23-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2021. február 25-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: magyar.

Ítéletet

- 1 Keresetlevelében az Európai Bizottság annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy Magyarország nem teljesítette a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 180., 60. o.; helyesbítés: HL 2016. L 198., 50. o.) 8. cikkének (2) bekezdéséből, 12. cikke (1) bekezdésének c) pontjából, 22. cikkének (1) bekezdéséből és 33. cikkének (2) bekezdéséből, valamint a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 2013/33/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 180., 96. o.) 10. cikkének (4) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, mivel:
- a 2013/32 irányelvben kifejezetten meghatározottakon kívüli új elfogadhatatlansági okot vezetett be a nemzetközi védelem iránti kérelmek tekintetében,
 - bűncselekménynek minősítette a menedékjogi eljárás kezdeményezésének a menedékjog megadására vonatkozóan a nemzeti jogban megállapított kritériumokat nem teljesítő személyek részére történő lehetővé tételét célzó szervező tevékenységet, és korlátozó intézkedéseket írt elő azon személyek tekintetében, akikkel szemben ilyen bűncselekmény miatt büntetőeljárás van folyamatban, vagy amiatt büntetést szabtak ki.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2013/32 irányelv

- 2 A 2013/32 irányelvnek „Az eljáráshoz való hozzáférés” címet viselő 6. cikke a következőket írja elő:

„(1) Ha bárki nemzetközi védelemért folyamodik valamely, a nemzeti jog alapján az ilyen kérelmek nyilvántartásba vételére hatáskörrel rendelkező hatósághoz, a nyilvántartásba vételre a kérelmezést követő három munkanapon belül sor kell, hogy kerüljön.

Ha olyan egyéb hatósághoz folyamodnak nemzetközi védelemért, amelyhez feltehetően ilyen kérelmek érkeznek, de a nemzeti jog alapján nincs hatásköre a nyilvántartásba vételre, a tagállamok biztosítják, hogy a nyilvántartásba vételre a kérelmezést követő hat munkanapon belül sor kerüljön.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a fentebb említett egyéb hatóságok, amelyekhez feltehetően nemzetközi védelem iránti kérelmekkel fordulnak – mint például a rendőrség, a határőrség, a bevándorlási hivatal és a fogdák személyzete – a megfelelő információk birtokában legyenek, és személyzetük részesüljön a feladatai ellátásához szükséges szintű képzésben, valamint utasítást kapjon arra, hogy tájékoztassa a kérelmezőket arról, hogy hová és hogyan kell benyújtani a nemzetközi védelem iránti kérelmet.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzetközi védelemért folyamodó személyeknek ténylegesen lehetőségük legyen arra, hogy kérelmüket mielőbb benyújtsák. Ha a kérelmező nem saját maga nyújtja be a kérelmet, a tagállamok ennek megfelelően alkalmazhatják a 28. cikket.

(3) A (2) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok előírhatják, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmek személyesen és/vagy valamely kijelölt helyen kerüljenek benyújtásra.

(4) A (3) bekezdés sérelme nélkül a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtottnak tekintendő, amint a kérelmező által benyújtott kérelem vagy amennyiben a nemzeti jog így rendelkezik, egy hivatalos jelentés beérkezett az érintett tagállam illetékes hatóságához.

[...]

- 3 Ezen irányelvnek a „Tájékoztatás és tanácsadás fogdáiban és határátkelőhelyeken” című 8. cikke a következőket írja elő:

„(1) Amennyiben arra utaló jelek vannak, hogy fogdáiban fogva tartott vagy külső határon lévő határátkelőhelyen – ideértve a tranzitónákat is – lévő harmadik országbeli vagy hontalan állampolgárok nemzetközi védelemért kívánnak folyamodni, a tagállamok tájékoztatást biztosítanak számukra e lehetőségről. Ezen fogdáiban és határátkelőhelyeken a tagállamok intézkednek a menekültügyi eljárások igénybevételének megkönnyítése érdekében szükséges tolmácsolásról.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a kérelmezők számára tanácsadást és segítséget nyújtó szervezetek és személyek ténylegesen találkozni tudjanak a külső határokon működő határátkelőhelyeken – ideértve a tranzitónákat is – tartózkodó kérelmezőkkel. A tagállamok szabályokat írhatnak elő az említett szervezetek és személyek e területeken való tartózkodására vonatkozóan, és előírhatják többek között azt, hogy a határátkelőhelyekre történő belépés a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaival való megállapodás függvénye. A találkozást csak abban az esetben lehet korlátozni, ha az a nemzeti joggal összhangban, objektív tényezők alapján a határátkelőhely biztonsága, közrendje vagy igazgatása érdekében szükséges, és a találkozást ez nem korlátozza súlyos mértékben, illetve nem teszi lehetetlenné.”

- 4 Az említett irányelvnek „A tagállamban maradás joga a kérelem megvizsgálása alatt” című 9. cikke a (2) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok ez alól csak akkor tehetnek kivételt, ha egy személy a 41. cikkben említett ismételt kérelmet nyújt be, vagy adott esetben a személyt egy másik tagállam részére európai elfogatóparanccsal összefüggő kötelezettség keretében vagy egyéb alapon egy másik tagállam részére, illetve harmadik ország részére, illetve nemzetközi büntető bíróság részére átadják vagy, illetve kiadják [helyesen: vagy adott esetben a személyt európai elfogatóparancsból eredő kötelezettségek keretében vagy egyéb okokból egy másik tagállam, harmadik ország vagy nemzetközi büntető bíróság részére átadják vagy kiadják].”

- 5 Ugyanezen irányelvnek „A kérelmezőket megillető garanciák” című 12. cikke a következőket írja elő:

„(1) Tekintettel a III. fejezetben megállapított eljárásokra, a tagállamok valamennyi kérelmező számára biztosítják az alábbi garanciákat:

[...]

c) a kérelmezőtől nem lehet megtagadni annak lehetőségét, hogy kapcsolatba lépjen az [ENSZ Menekültügyi Főbiztosságával (UNHCR)] vagy az érintett tagállam joga szerint a kérelmezők számára jogi és egyéb tanácsadást biztosító más szervezetekkel;

[...]

(2) Tekintettel az V. fejezetben meghatározott eljárásokra, a tagállamok biztosítják, hogy minden kérelmezőt az (1) bekezdés b)–e) pontjában említett azonos garanciák illetnek meg.”

- 6 A 2013/32 irányelvnek a „Jogi segítségnyújtáshoz és képviselőhez való jog az eljárás valamennyi szakaszában” című 22. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A kérelmezők számára lehetővé kell tenni, hogy, hogy [helyesen: A kérelmezők számára lehetővé kell tenni, hogy] a nemzetközi védelem iránti kérelemmel kapcsolatos ügyeiket illetően saját költségükön hatékonyan konzultálhassanak a nemzeti jogszabályok szerint jogosultsággal vagy engedéllyel rendelkező jogi vagy egyéb tanácsadóval az eljárás valamennyi fázisában, ideértve az elutasító határozatot követő szakaszt is.”

- 7 Ezen irányelvnek „A jogi segítségnyújtás és képviselő hatálya” című 23. cikke a (2) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok biztosítják, hogy a kérelmezőt segítő vagy képviselő jogi vagy egyéb tanácsadó, a kérelmezővel folytatott konzultáció céljából beléphessen zárt területekre, például idegenrendészeti fogdába vagy tranzitzőnákba, a [2013/33] irányelv 10. cikke (4) bekezdésével és 18. cikke (2) bekezdésének b) és c) pontjával összhangban.”

- 8 Ezen irányelvnek „Az elsőfokú eljárások” című III. fejezete a 31–43. cikkében a nemzetközi védelem iránti kérelmek vizsgálatára vonatkozó eljárás szabályait írja elő.

- 9 Az említett irányelv „Vizsgálati eljárás” című 31. cikkének (8) bekezdése értelmében:

„A tagállamok elrendelhetik, hogy a II. fejezet alapelveivel és garanciáival összhangban a vizsgálati eljárásokat a 43. cikkkel összhangban gyorsítva és/vagy a határon és/vagy a tranzitzőnákban folytassák le, ha:

- a) a kérelmező, benyújtott kérelmében és az általa előterjesztett tények tekintetében [a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (átdolgozás) (HL 2011. L 337., 9. o.; helyesbítés: HL 2017. L 167., 58. o.)] szerinti nemzetközi védelemre jogosultként való elismerés szempontjából csak irreleváns információkat közölt;
- b) a kérelmező ezen irányelv értelmében biztonságos származási országból származik;
- c) a kérelmező félrevezette a hatóságokat a személyazonosságára, illetve állampolgárságára vonatkozó hamis információ szolgáltatásával, vagy hamis dokumentumok benyújtásával, illetve olyan fontos információk vagy dokumentumok visszatartásával, amelyek hátrányosan befolyásolhatták volna a határozathozatalt;
- d) feltételezhető, hogy személyazonosító vagy úti okmányát – amely segíthetett volna személyazonossága, illetve állampolgársága megállapításában – rosszhiszeműen megsemmisítette, vagy eldobta;

- e) a kérelmező egyértelműen összefüggéstelen és ellentmondásos, egyértelműen hamis vagy nyilvánvalóan valószínűtlen, a származási országgal kapcsolatos, kellően ellenőrzött információknak ellentmondó nyilatkozatokat tett, ami világossá tette, hogy kérelme nem meggyőző annak tekintetében, hogy a [2011/95] irányelv értelmében minősülhet-e nemzetközi védelemre jogosult személynek;
- f) a kérelmező olyan ismételt, nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be, amely a 40. cikk (5) bekezdésével összhangban nem elfogadhatatlan;
- g) a kérelmező kizárólag azért nyújt be kérelmet, hogy késleltesse vagy megghiúsítsa egy olyan korábbi vagy közelgő határozat végrehajtását, amely a kiutasítását eredményezné;
- h) a kérelmező a tagállam területére jogellenesen lépett be, vagy tartózkodását jogellenesen hosszabbította meg, és anélkül, hogy erre alapos oka lett volna, elmulasztotta a hatóságoknál való jelentkezést vagy a határátlépés körülményeire is tekintettel nem folyamodott nemzetközi védelemért a lehető legrövidebb időn belül;
- i) a kérelmező megtagadja az ujjnyomatvételezési kötelezettség teljesítését, melyre a az egy harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló 603/2013/EU rendelet hatékony alkalmazása érdekében az ujjlenyomatok összehasonlítását, továbbá a tagállamok bűnüldöző hatóságai és az Europol által az Eurodac-adatokkal való, bűnüldözési célú összehasonlítások kérelmezését szolgáló Eurodac létrehozásáról [helyesen: melyre a harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló 604/2013/EU rendelet hatékony alkalmazása érdekében az ujjlenyomatok összehasonlítását szolgáló Eurodac létrehozásáról, továbbá a tagállamok bűnüldöző hatóságai és az Europol által az Eurodac-adatokkal való, bűnüldözési célú összehasonlítások kérelmezéséről], [valamint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség nagy méretű IT-rendszereinek üzemeltetési igazgatását végző ügynökség létrehozásáról szóló 1077/2011/EU rendelet módosításáról] szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet [HL 2013. L 180., 1. o.] kötelezi; vagy

[...]

- 10 A 2013/32 irányelvnek az „Elfogadhatatlan kérelmek” című 33. cikke értelmében:

„(1) Azokon az eseteken túlmenően, amikor nem kerül sor egy kérelemnek a 604/2013/EU rendelettel összhangban történő megvizsgálására, a tagállamok akkor sem kötelesek megvizsgálni, hogy a kérelmező a 2011/95/EU irányelv értelmében nemzetközi védelemre jogosultnak minősülhet-e, ha egy kérelem e cikk értelmében elfogadhatatlannak minősül.

(2) A tagállamok e cikk értelmében csak akkor minősíthetik elfogadhatatlannak a nemzetközi védelem iránti kérelmet, ha:

- a) a kérelmező részére más tagállam már nemzetközi védelmet biztosított;

- b) a kérelmező esetében olyan ország minősül a 35. cikk értelmében az első menedék országának, amely nem tagállam;
- c) a kérelmező esetében olyan ország minősül a 38. cikk értelmében biztonságos harmadik országnak, amely nem tagállam;
- d) a kérelem ismételt kérelemnek minősül, amely esetében nem merültek fel új körülmények vagy tények, vagy a kérelmező nem adott elő ilyeneket annak megvizsgálásával kapcsolatban, hogy a kérelmező a [2011/95] irányelv értelmében nemzetközi védelemre jogosult személynek minősül-e; vagy
- e) a kérelmező egy eltartottja kérelmet nyújtott be azt követően, hogy a 7. cikk (2) bekezdésével összhangban hozzájárult ahhoz, hogy az ügye az ő nevében benyújtott kérelem részét képezze, és nincs az eltartott személy helyzetére vonatkozó olyan tény, amely a külön kérelmet indokolná.”

11 Ezen irányelvnek „Az első menedék országának elve” című 35. cikke a következőket írja elő:

„Egy adott kérelmező esetében egy ország akkor tekinthető az első menedékjogot nyújtó országnak, ha:

- a) ez az ország a kérelmezőt menekültként ismerte el, és a kérelmező még mindig igénybe veheti ezt a védelmet; vagy
- b) a kérelmező ebben az országban egyébként elegendő védelmet élvez, beleértve a visszaküldés tilalmának elvét is is,

feltéve, hogy ez az ország őt visszafogadja.

[...]”

12 Ugyanezen irányelvnek „A biztonságos harmadik ország elve” című 38. cikke értelmében:

„(1) A tagállamok csak akkor alkalmazhatják a biztonságos harmadik ország elvét, ha az illetékes hatóságok meggyőződtek arról, hogy a nemzetközi védelmet kérelmező személy az érintett harmadik országban az alábbi elvekkel összhangban levő bánásmódban részesül:

- a) az életét és a szabadságát nem fenyegeti veszély faji, vallási, nemzetiségi vagy valamely társadalmi csoporthoz tartozás vagy politikai meggyőződés miatt;
- b) nem áll fenn a [2011/95] irányelvben meghatározott súlyos sérelem veszélye;
- c) [a menekültek helyzetére vonatkozó, 1967. január 31-én New Yorkban aláírt jegyzőkönyvvel (kihirdette: az 1989. évi 15. tvr.) módosított, a menekültek helyzetére vonatkozó, 1951. július 28-án Genfben aláírt egyezmény (Recueil des traités des Nations unies [1954], 189. kötet, 150. o., 2545. sz.; kihirdette: az 1989. évi 15. tvr.)] összhangban tiszteletben tartják a visszaküldés tilalmának elvét;

- d) tiszteletben tartják a nemzetközi jog azon szabályát, miszerint a kérelmező olyan ország területére nem utasítható ki, ahol kínzásnak, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódnak lenne kitéve; illetve
- e) a menekült jogállás kérelmezésének lehetősége biztosított, és a menekült jogállás megadása esetén biztosított [a menekültek helyzetére vonatkozó egyezményel] összhangban való védelem.

(2) A biztonságos harmadik ország elve a nemzeti jog rendelkezéseinek függvényében alkalmazható, amelyek magukban foglalják:

- a) a kérelmező és az érintett harmadik ország közötti kapcsolat fennállását előíró azon szabályokat [helyesen: azon kapcsolat fennállását előíró szabályokat], amelynek alapján észszerűnek tűnik, hogy a kérelmező ebbe az országba menjen;
- b) azokat a módszertani szabályokat, melyek segítségével az illetékes hatóságok meggyőződnek arról, hogy a biztonságos harmadik ország elve alkalmazható-e egy adott országra vagy egy adott menedékkérőre vonatkozóan. Az ilyen módszer magában foglalja az ország biztonságos voltának egy adott kérelmező vonatkozásában való eseti alapon történő megállapítását és/vagy az általában biztonságosnak minősített országok nemzeti szinten történő meghatározását;
- c) azokat a szabályokat, melyek a nemzetközi joggal összhangban megengedik annak egyedi elbírálását [helyesen: vizsgálatát], hogy az érintett harmadik ország biztonságos-e egy adott menedékkérő számára, és amelyeknek a kérelmező számára lehetővé kell tenniük legalább azt, hogy kifogásolja a biztonságos harmadik ország elvének alkalmazását azon az alapon, hogy a harmadik ország sajátos körülményeit tekintve [helyesen: a harmadik ország a kérelmező sajátos körülményeit tekintve] nem biztonságos. A kérelmező számára ugyancsak lehetővé teszik, hogy megtámadja a harmadik ország és közte lévő, az a) pont szerinti kapcsolat fennállását.

[...]

(4) Amennyiben a harmadik ország a kérelmező számára nem engedélyezi a területére való belépést, a tagállamoknak a II. fejezetben leírt alapelvekkel és garanciákkal összhangban biztosítaniuk kell számára az eljárás megindításának lehetőségét.

[...]”

A 2013/33 irányelv

- 13 A 2013/33 irányelvnek „Az őrizet körülményei” című 10. cikke a (4) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok biztosítják, hogy a családtagok, jogi tanácsadók és egyéb tanácsadók, valamint az UNHCR-t és az érintett tagállam által elismert [helyesen: valamint az érintett tagállam által elismert], kapcsolódó nem kormányzati szervezeteket képviselő személyek a magánéletet tiszteletben tartó körülmények között kommunikálhassanak a kérelmezőkkel és látogathassák meg őket. A szabadságelvonást foganatosító intézménybe bejutás csak akkor korlátozható, ha az a nemzeti jog alapján objektíven szükséges a biztonság, a közrend vagy az intézmény adminisztratív irányítása

érdekében, feltéve, hogy ezáltal a bejutást nem korlátozzák súlyos mértékben vagy nem teszik lehetetlenné.”

- 14 Ezen irányelvnek „A befogadás anyagi feltételeinek részletes szabályai” című 18. cikke a következőket írja elő:

„(1) Amennyiben a szállást természetben biztosítják, annak az alábbi formák egyikében vagy azok kombinálásával kell történnie:

- a) a kérelmezők elszállásolására szolgáló épületek a határon vagy tranzitónában benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem vizsgálata alatt;
- b) megfelelő életszínvonalat biztosító befogadóállomások;
- c) magánházak, lakások, szállodák, vagy a kérelmezők elszállásolására átalakított más épületek.

(2) A 10. és 11. cikkben előírt különleges őrizetben tartási feltételek sérelme nélkül, az e cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett lakhatás tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy:

[...]

- b) a kérelmezőknek lehetőségük legyen a hozzátartozókkal, a jogi vagy egyéb tanácsadókkal, az UNHCR-nek, [helyesen: az UNHCR,] valamint az érintett nemzeti, nemzetközi és nem kormányzati szervezetek és testületek képviselőivel való kapcsolattartásra;
- c) a családtagoknak, jogi vagy egyéb tanácsadóknak, az UNHCR, valamint az érintett tagállam által elismert érintett nem kormányzati szervezetek képviselőinek kapcsolattartási jogot biztosítanak a kérelmezőknek szánt segítségnyújtás érdekében. A kapcsolattartás csak e helyszínek, valamint a kérelmezők biztonságára alapozott okokból korlátozható.

[...]”

A 2002/90/EK irányelv

- 15 A jogellenes be- és átutazáshoz, valamint a jogellenes tartózkodáshoz történő segítségnyújtás meghatározásáról szóló, 2002. november 28-i 2002/90/EK tanácsi irányelv (HL 2002. L 328., 17. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 64. o.) 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Minden tagállam megfelelő szankciókat állapít meg az alábbiakkal szemben:

- a) bárki, aki szándékosan segítséget nyújt olyan személynek, aki nem állampolgára egyik tagállamnak sem, abban, hogy az érintett állam külföldiek be-, illetve átutazásáról szóló jogszabályainak megsértésével egy tagállam területére beutazzon, illetve azon átutazzon;
- b) bárki, aki anyagi haszonszerzés céljából szándékosan segítséget nyújt olyan személynek, aki nem állampolgára egyik tagállamnak sem, abban, hogy az érintett állam külföldiek tartózkodásáról szóló jogszabályainak megsértésével egy tagállam területén tartózkodjon.

(2) Bármely tagállam határozhat úgy, hogy az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott magatartást nem szankcionálja, hanem saját nemzeti jogszabályait és gyakorlatát alkalmazza azokban az esetekben, amelyekben e magatartás célja az érintett személy számára történő humanitárius segítségnyújtás.”

A 2002/946/IB kerethatározat

- 16 A jogellenes be- és átutazáshoz, valamint a jogellenes tartózkodáshoz történő segítségnyújtás elleni küzdelem büntetőjogi keretének megerősítéséről szóló, 2002. november 28-i 2002/946/IB tanácsi kerethatározat (HL 2002. L 328., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 61. o.) 1. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a [2002/90] irányelv 1. és 2. cikkében meghatározott bűncselekmények hatásos, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi szankciókkal legyenek sújthatók, amelyek kiadatást is maguk után vonhatnak.”

- 17 E kerethatározat 6. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ezt a kerethatározatot annak a védelemnek a sérelme nélkül kell alkalmazni, amelyet menekültek és menedékkérők részére kell nyújtani a nemzetközi menekültjognak és az emberi jogokkal kapcsolatos egyéb nemzetközi jogi okmányoknak megfelelően, különösen azon nemzetközi kötelezettségek betartásának sérelme nélkül, amelyeket a tagállamok [a menekültek helyzetére vonatkozó egyezmény] 31. és 33. cikkének megfelelően vállaltak.”

A magyar jog

- 18 A 2007. június 29-én kihirdetett, a menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvénynek (a *Magyar Közlöny* 2007. évi 83. száma) a jelen eljárásra alkalmazandó változata (a továbbiakban: Met.) az 51. §-a (2) bekezdésének f) pontjában a menedékjog iránti kérelemre vonatkozóan új elfogadhatatlansági okot ír elő, amelyet a következőképpen határoz meg:

„Elfogadhatatlan a kérelem, ha a kérelmező olyan országon keresztül érkezett, ahol a 6. § (1) bekezdése szerinti üldözésnek vagy a 12. § (1) bekezdése szerinti súlyos sérelem veszélyének nincs kitéve, vagy ha abban az országban, amin keresztül Magyarországra érkezett, a megfelelő szintű védelem biztosított.”

- 19 A Met. 51. §-ának (12) bekezdése értelmében:

„A (2) bekezdés f) pontjának alkalmazása esetén a kérelmező az e tény vele való közlését követően haladéktalanul, de legkésőbb a közlést követő 3 napon belül nyilatkozhat arra vonatkozóan, hogy az ő egyéni esetében adott ország vonatkozásában a (2) bekezdés f) pontja szerinti feltételek nem álltak fenn.

[...]”

- 20 A 2012. július 13-án kihirdetett, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvénynek (a *Magyar Közlöny* 2012. évi 92. száma) a jelen eljárásra alkalmazandó változata (a továbbiakban: Btk.) a 353/A. §-ában, amelynek címe „Jogellenes bevándorlás elősegítése, támogatása”, a következőket írja elő:

„(1) Aki szervező tevékenységet folytat annak érdekében, hogy

a) Magyarországon menedékjogi eljárás kezdeményezését tegye lehetővé olyan személy részére, aki hazájában vagy a szokásos tartózkodási helye szerinti országban vagy olyan más országban, amelyen keresztül érkezett, nincs faji, nemzeti hovatartozása, meghatározott társadalmi csoporthoz tartozása, vallási, illetve politikai meggyőződése miatt üldözésnek kitéve, vagy a közvetlen üldöztetéstől való félelme nem megalapozott, vagy

b) a Magyarországra jogellenesen belépő vagy jogszerűtlenül tartózkodó személy tartózkodási jogcímét szerezzen,

ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt elzárással büntetendő.

(2) Egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, aki az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekmény elkövetéséhez anyagi eszközöket szolgáltat vagy a szervező tevékenységet rendszeresen folytatja.

(3) A (2) bekezdés szerint büntetendő, aki az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekményt

a) vagyoni haszonszerzés végett,

b) több személynek segítséget nyújtva, vagy

c) a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről szóló, 2016. március 9-i (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: Schengeni határ-ellenőrzési kódex [HL 2016. L 77., 1. o.]) 2. cikk 2. pontjának megfelelő Magyarország külső határának határvonalától, illetve a határjeltől számított 8 km-es sávon belül követi el.

(4) A büntetés korlátlanul enyhíthető – különös méltánylást érdemlő esetben mellőzhető – az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekmény elkövetőjével szemben, ha az elkövető a vádemelésig az elkövetés körülményeit feltárja.

(5) E § alkalmazásában szervező tevékenységnek minősül különösen, ha az (1) bekezdésben meghatározott célből

a) Magyarország területének Schengeni határ-ellenőrzési kódex 2. cikk 2. pontjának megfelelő külső határ szerinti határvonalán, illetve határjelénél határmegfigyelést szervez,

b) információs anyagot készít, terjeszt vagy ilyenre megbízást ad,

c) hálózatot épít vagy működtet.”

21 Az 1994. április 20-án kihirdetett, a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvénynek (a *Magyar Közlöny* 1994. évi 41. száma) a jelen eljárásra alkalmazandó változata (a továbbiakban: Rtv.) a 46/F. §-ában, amelynek címe „Határbiztosítási távoltagezés”, a következőképpen rendelkezik:

„A rendőr az államhatár rendjének és a határőrizeti tevékenység zavartalanságának biztosítása érdekében megakadályozza, hogy Magyarország területének a [2016/399 rendelet] 2. cikk[e] 2. pontjának megfelelő külső határ szerinti határvonalától, illetve a határjeltől számított 8 km-es sávon belülre olyan személy lépjen be, valamint az ott tartózkodó olyan személyt távozásra kötelezi, akivel szemben a határzár tiltott átlépése (Btk. 352/A. §), a határzár megrongálása (Btk. 352/B. §), a határzárrel kapcsolatos építési munka akadályozása (Btk. 352/C. §), embercsempészség (Btk. 353. §),

jogellenes tartózkodás elősegítése (Btk. 354. §), jogellenes bevándorlás elősegítése, támogatása (Btk. 353/A. §) bűncselekmény miatt büntetőeljárás van folyamatban.”

A pert megelőző eljárás

- 22 A Bizottság 2018. július 19-én felszólító levelet küldött Magyarországnak, amelyben – többek között – az uniós joggal ellentétesnek vélte azt, hogy a magyar jogalkotó kiterjesztette a nemzetközi védelem iránti kérelemre vonatkozó elfogadhatatlansági okok körét, büntethetővé tette azokat a szervező tevékenységeket, amelyek célja annak elősegítése, hogy olyan személyek terjeszthessenek elő menedékjog iránti kérelmet, akiket a nemzeti jog alapján nem illet meg menedékjog, valamint korlátozta az említett büntethetővé tétel által érintett személyek mozgásszabadságát.
- 23 Magyarország e felszólító levélre a Bizottság által 2018. szeptember 19-én kézhez vett levelében válaszolt, amelyben azt az álláspontot képviselte, hogy a magyar szabályozás összeegyeztethető az uniós joggal.
- 24 A Bizottság 2019. január 24-én indokolással ellátott véleményt bocsátott ki, amelyben többek között azt állította, hogy Magyarország nem teljesítette a 2013/32 irányelv 8. cikkének (2) bekezdéséből, 12. cikke (1) bekezdésének c) pontjából, 22. cikkének (1) bekezdéséből, és 33. cikkének (2) bekezdéséből, valamint a 2013/33 irányelv 10. cikkének (4) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, mivel:
 - a 2013/32 irányelvben kifejezetten meghatározottakon kívüli új elfogadhatatlansági okot vezetett be a nemzetközi védelem iránti kérelmek tekintetében,
 - bűncselekménynek minősítette a menedékjogi eljárás kezdeményezését elősegítő szervező tevékenységet, és
 - korlátozó intézkedéseket írt elő az ilyen bűncselekménnyel vádolt vagy amiatt elítélt személyekkel szemben.
- 25 Magyarország 2019. március 23-án válaszolt ezen indokolással ellátott véleményre, megismételve azon álláspontját, amely szerint az érintett magyar jogszabályi rendelkezések összeegyeztethetők az uniós joggal, és igazoltak a területén felmerült, tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetre tekintettel.
- 26 A Bizottság, mivel a Magyarország által hivatkozott érveket nem találta meggyőzőnek, a jelen kereset előterjesztése mellett döntött.

A Met. 51. §-a (2) bekezdésének f) pontjáról

A felek érvei

- 27 A Bizottság álláspontja szerint Magyarország nem teljesítette a 2013/32 irányelv 33. cikkének (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, mivel a Met. 51. §-a (2) bekezdésének f) pontjában előírta, hogy a menedékjog iránti kérelmet elfogadhatatlannak kell tekinteni, ha a kérelmező olyan országon keresztül érkezett, ahol nincs kitéve üldözésnek, vagy ahol a megfelelő szintű védelem biztosított.
- 28 A Bizottság véleménye szerint ezen elfogadhatatlansági ok nem azonosítható a 2013/32 irányelv 33. cikkének (2) bekezdésében kimerítően felsorolt elfogadhatatlansági okok egyikével sem. Konkrétan nem tekinthető úgy, hogy az megfelelne az „első menedék országa” vagy a „biztonságos harmadik ország” e rendelkezés értelmében vett fogalmának.
- 29 Magyarország, bár tudomásul veszi a 2020. március 19-i Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Tompá) ítéletet (C-564/18, EU:C:2020:218), kétségeket táplál azt illetően, hogy a 2013/32 irányelv 33. cikke megfelelő egyensúlyt teremthet-e a menedékjog iránti kérelmek elbírálási rendszereinek az indokolatlan kérelmek által okozott túlterheltsége és a nemzetközi védelemre valóban rászoruló kérelmezők jogos érdekei között.
- 30 E tagállam álláspontja szerint a Met. 51. §-a (2) bekezdésének f) pontja a visszaélések megakadályozását célozza annak előírásával, hogy a 2013/32 irányelv 33. cikke (2) bekezdésének c) pontjában említett, „biztonságos harmadik országra” vonatkozó elfogadhatatlansági okkal összhangban az olyan személy által benyújtott kérelem, aki – adott esetben huzamosabb időtartamon keresztül – átutazott egy olyan állam területén, amelyben nem volt kitéve üldözésnek, vagy ennek veszélye nem fenyegeti, főszabály szerint elfogadhatatlan, még abban az esetben is, ha e személy ezen államban nem terjesztett elő nemzetközi védelem iránti kérelmet.
- 31 Véleménye szerint az uniós jog rendelkezéseinek a visszaélésszerű gyakorlatok elleni küzdelem tekintetében fennálló elégtelensége egyébiránt kitűnik az Unión belüli nemzetközi védelemre vonatkozó közös eljárások létrehozásáról, valamint a 2013/32/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatból (COM(2016) 467 final).

A Bíróság álláspontja

- 32 Előljáróban hangsúlyozni kell, hogy a Magyarország érveléséből kitűnő állásponttal ellentétben önmagában az a körülmény, hogy az uniós jogalkotó a 2013/32 irányelv módosítását tervezi, nem képez releváns tényezőt e kifogás vizsgálata keretében, amely kifogást az e tagállam számára az indokolással ellátott véleménynek való megfelelésre kitűzött határidő leteltekor hatályos uniós jogszabályok alapján kell értékelni (lásd ebben az értelemben: 2011. május 24-i Bizottság kontra Portugália ítélet, C-52/08, EU:C:2011:337, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 33 Ezen előzetes megjegyzésre figyelemmel meg kell állapítani, hogy a 2013/32 irányelv 33. cikkének (1) bekezdése értelmében azokon az eseteken túlmenően, amikor nem kerül sor egy kérelemnek a 604/2013 rendelettel összhangban történő megvizsgálására, a tagállamok akkor sem kötelesek megvizsgálni, hogy a kérelmező a 2011/95 irányelv értelmében nemzetközi védelemre jogosultnak

minősülhet-e, ha egy kérelem e rendelkezés értelmében elfogadhatatlannak minősül. E tekintetben a 2013/32 irányelv 33. cikkének (2) bekezdése kimerítően felsorolja azokat a helyzeteket, amelyekben a tagállamok valamely nemzetközi védelem iránti kérelmet elfogadhatatlannak tekinthetnek (2020. május 14-i Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság ítélet, C-924/19 PPU és C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, 149. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 34 Márpedig, amint azt a Bíróság megállapította, a Met. 51. §-a (2) bekezdésének f) pontja nem felel meg a 2013/32 irányelv 33. cikke (2) bekezdésének a), b), d) és e) pontjában foglalt egyik elfogadhatatlansági oknak sem (lásd ebben az értelemben: 2020. május 14-i Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság ítélet, C-924/19 PPU és C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, 151. és 161–164. pont).
- 35 Ami ezen irányelv 33. cikke (2) bekezdésének c) pontját illeti, emlékeztetni kell arra, hogy e rendelkezés értelmében a tagállamok a nemzetközi védelem iránti kérelmet elfogadhatatlannak minősíthetik, ha a kérelmező esetében olyan ország minősül a 2013/32 irányelv 38. cikke értelmében biztonságos harmadik országnak, amely nem tagállam.
- 36 Amint azt a Bíróság megállapította, ezen irányelv 38. cikkéből kitűnik, hogy a „biztonságos harmadik ország” fogalmának alkalmazása az e cikk (1)–(4) bekezdésében előírt konjunktív feltételek tiszteletben tartásától függ (2020. május 14-i Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság ítélet, C-924/19 PPU és C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, 153. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az említett irányelv 38. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerint így a nemzetközi védelmet kérelmező személy és az érintett harmadik ország között olyan kapcsolatnak kell fennállnia, amelynek alapján észszerűnek tűnik, hogy a kérelmező ebbe az országba menjen.
- 37 A jelen ügyben az a kapcsolat, amelyet a Met. 51. §-a (2) bekezdésének f) pontja az ilyen kérelmező és az érintett harmadik ország között meghatároz, e kérelmezőnek az ezen ország területén való pusztja áthaladásából ered.
- 38 Márpedig elegendő rámutatni arra, hogy – amint azt a Bíróság megállapította – az a körülmény, hogy a nemzetközi védelmet kérelmező személy áthaladt valamely harmadik ország területén, önmagában nem képezheti megalapozott indokát annak, hogy észszerűnek minősüljön e kérelmezőnek az említett országba való visszatérése (2020. március 19-i Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal [Tomba] ítélet, C-564/18, EU:C:2020:218, 47. pont).
- 39 Ezenfelül a 2013/32 irányelv 38. cikkének (2) bekezdésében a tagállamokra nézve a „biztonságos harmadik ország” fogalmának alkalmazását illetően előírt azon kötelezettség, hogy olyan szabályokat határozzanak meg, amelyek előírják az annak eseti alapon történő értékelését szolgáló módszereket, hogy az érintett harmadik ország megfelel-e az ahhoz szükséges feltételeknek, hogy a kérelmező számára biztonságosnak lehessen tekinteni, valamint az említett kérelmezőnek az e harmadik országhoz fűződő kapcsolat fennállásának a vitatására vonatkozó lehetőségét, nem lenne igazolható abban az esetben, ha a nemzetközi védelmet kérelmező személynek az érintett harmadik országon való pusztja áthaladása e tekintetben elegendő vagy jelentős kapcsolatnak minősülne (2020. május 14-i Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság ítélet, C-924/19 PPU és C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, 158. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 40 A fentiekből következik, hogy a nemzetközi védelmet kérelmező személynek az érintett harmadik országon való áthaladása nem képezhet a 2013/32 irányelv 38. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében vett, ezen harmadik országhoz fűződő „kapcsolatot” (lásd ebben az értelemben: 2020. május 14-i Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság ítélet, C-924/19 PPU és C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, 159. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 41 Következésképpen a Met. 51. §-a (2) bekezdésének f) pontja nem minősülhet a biztonságos harmadik országra vonatkozó, ezen irányelv 33. cikke (2) bekezdésének c) pontjában előírt elfogadhatatlansági ok alkalmazásának (2020. március 19-i Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal [Tomba] ítélet, C-564/18, EU:C:2020:218, 51. pont), így Magyarország állításával ellentétben nem minősülhet e rendelkezés megfelelő átültetésének.
- 42 A fenti megfontolásokra tekintettel meg kell állapítani, hogy Magyarország nem teljesítette a 2013/32 irányelv 33. cikkének (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, mivel lehetővé tette a nemzetközi védelem iránti kérelem elfogadhatatlanság miatti elutasítását azon indok alapján, hogy a kérelmező olyan államon keresztül érkezett a területére, amelyben nincs kitéve üldözésnek vagy súlyos sérelem veszélyének, vagy amelyben biztosított a megfelelő szintű védelem.

A Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének a) pontjáról

A felek érvei

- 43 A Bizottság úgy véli, hogy Magyarország a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdése a) pontjának elfogadásával megsértette a 2013/32 irányelv 8. cikkének (2) bekezdését, 12. cikke (1) bekezdésének c) pontját és 22. cikkének (1) bekezdését, valamint a 2013/33 irányelv 10. cikkének (4) bekezdését.
- 44 E tekintetben a Bizottság megjegyzi, hogy a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének a) pontjában előírt bűncselekmény tényállási elemei „széles körű” és „pontatlan” módon kerültek megfogalmazásra.
- 45 Így először is, bár e 353/A. § indokolása szerint e bűncselekmény bevezetését a menedékjogi eljárás visszaélésszerű igénybevételeinek fokozott veszélye igazolja, az említett bűncselekmény alkalmazási köre az említett 353/A. § szövege szerint nem korlátozódik a kérelmek visszaélésszerű szándékkal történő benyújtására vagy a hatóságok félrevezetésére.
- 46 Az Alkotmánybíróságnak (Magyarország) az ugyanezen 353/A. §-ra vonatkozó ítélkezési gyakorlata nem pontosította e rendelkezést, mivel a rendes bíróságokra hárította a felelősséget annak meghatározását illetően, hogy milyen esetekben tekinthető úgy, hogy a menedékkérőnek nyújtott segítség humanitárius segítségnek minősül, és így mentesül a büntethetőség alól.
- 47 Egyébiránt a Btk. 353/A. §-a szerinti bűncselekmény elkövetője egyenes szándékának a bizonyítására vonatkozó kötelezettség sem nyújt kellő biztosítékot a menedékkérőknek segítséget nyújtó személyek számára. E szakasz ugyanis azon a téves előfeltevésen alapul, amely szerint az ilyen segítségnyújtásra irányuló szervezési tevékenységet folytató személy előre tudja, hogy e menedékkérők megfelelnek-e a menedékjog Magyarországon való megszerzéséhez előírt feltételeknek, pedig nem az ilyen személy feladata annak eldöntése, hogy a kérelmezők menekült jogállással rendelkeznek-e.

- 48 Másodsor, a Btk. 353/A. §-ának (1) bekezdése a Met. 51. §-a (2) bekezdésének f) pontja alapján lehetővé teszi az olyan szervező tevékenység szankcionálását, amelynek az a célja, hogy az olyan személy, aki nincs kitéve üldözésnek olyan országban, amelyen keresztül érkezett, vagy akinek nem megalapozott az ilyen országban fennálló üldözéstől való félelme, menedékjogi eljárást kezdeményezhessen.
- 49 Márpedig a Magyarországon 2015 óta elrendelt tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet keretében a menedékjog iránti kérelmeket csak a röszkei (Magyarország) és a tompai (Magyarország) tranzitónákban lehet benyújtani, amelyek a szerb–magyar határon találhatók, és amelyek csupán Szerbia felől közelíthetők meg. Következésképpen e kérelmeket a magyar jogszabályok értelmében az esetek túlnyomó többségében el kell utasítani elfogadhatatlanság miatt. Ebben az összefüggésben a menedékjog iránti kérelmek benyújtásához segítséget nyújtó vagy információt szolgáltató személyek mindenképpen tudatában kell, hogy legyenek annak, hogy a tranzitónában tartózkodó kérelmezők csak Szerbián keresztülhaladva juthattak be a tranzitónába, így főszabály szerint a magyar jog alapján nem szerezhettek menedékjogot. Következésképpen a szándékosság az ilyen szervezési tevékenységet végző személyek esetén könnyen bizonyítható.
- 50 Harmadszor az a körülmény, hogy a Btk. 353/A. §-ának (1) bekezdése szerinti bűncselekmény elkövetéséhez szervező tevékenység folytatása szükséges, szintén nem minősül elegendő garanciának. A szervező tevékenység meghatározása ugyanis olyan „széles körű” és „pontatlan” módon került megfogalmazásra, hogy nem teszi lehetővé a menedékjog iránti kérelem benyújtásához való pusztán segítségnyújtás büntetőjogi szankcionálásának a kizárását, mivel a Btk. 353/A. §-ának (5) bekezdése a szervező tevékenység nagymértékben általános példáinak a felsorolására szorítkozik. Az Alkotmánybíróság 2019. február 25-i ítélete e tekintetben nem teremtett jogbiztonságot, mivel az a rendes bíróságra bízta annak pontos meghatározását, hogy mi minősül szervező tevékenységnek.
- 51 Ezenfelül a Btk. 353/A. §-ának szövegéből egyrészt az következik, hogy egy tevékenység akkor is az e szakasz értelmében vett szervező tevékenységnek minősíthető, ha azt nem rendszeresen végzik, és az csupán egyetlen személy megsegítésére irányul, másrészt pedig az, hogy az olyan személy, aki egy olyan civil társadalmi szervezetnek ad – akár szerény mértékű – pénzbeli támogatást, amely az uniós menekültügyi jogszabályokkal kapcsolatban információs anyagot bocsát a tranzitónában tartózkodó kérelmezők rendelkezésére, büntetőjogi szankciónak teheti ki magát.
- 52 Következésképpen a törvénynek az indokolásából kitűnő célja ellenére, amely a visszaélésszerű és félrevezető, menedékjog iránti kérelmek visszaszorítása, a Btk. 353/A. §-a esetében felmerül annak veszélye, hogy szinte bármely személy tevékenységét büntethetővé teszi, aki Magyarországon menedékjogi eljárás kezdeményezésében segítséget nyújt. E tekintetben a Bizottság a tárgyaláson pontosította, hogy a menedékjogi eljárás során nyújtott bármilyen támogatás az ilyen eljárás kezdeményezéséhez nyújtott segítségnek tekinthető, mivel attól kezdve, hogy a kvázi bírói testület vagy közigazgatási szerv, amely a tagállamban a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálására és annak tárgyában elsőfokú határozat meghozatalára hatáskörrel rendelkezik (a továbbiakban: eljáró hatóság), megkezdí az ügy elbírálását, a kérelmezőre számos olyan kötelezettség hárul, amely a menekült jogállás megszerzéséhez való jogosultságának a bizonyítását célozza.

- 53 A Bizottság arra is rámutat, hogy a Btk. 353/A. §-a nem tekinthető a 2002/90 irányelv magyar jogba való átültetésének, mivel e szakasz hatálya eltér a jogellenes be- és átutazáshoz, valamint tartózkodáshoz nyújtott, az említett irányelv 1. cikkében meghatározott segítségnyújtás alkalmazási körétől.
- 54 E pontosítások mellett a Bizottság először is úgy véli, hogy a Btk. 353/A. §-a összeegyeztethetetlen a 2013/32 irányelv 8. cikkének (2) bekezdésével.
- 55 Mivel ugyanis szinte bármely szervezet, önkéntes, vagy jogi tanácsadó, amely a Btk. 353/A. §-a értelmében vett szervező tevékenységet folytat, gyakorlatilag büntetőeljárásnak lehet kitéve, fennáll a veszélye annak, hogy lehetetlenné válik a tényleges találkozás a külső határokon működő határátkelőhelyeken – ideértve a tranzitzőnákat is – tartózkodó menedékkérők számára tanácsadást és segítséget nyújtó szervezetekkel és személyekkel.
- 56 Kétségtelen, hogy a 2013/32 irányelv 8. cikke (2) bekezdésének utolsó mondata lehetővé teszi Magyarország számára annak meghatározását, hogy ki léphet be a tranzitzőnákba annak érdekében, hogy ott a menedékkérőknek jogi tanácsot adjon. Ilyen korlátozást azonban csak abban az esetben lehet előírni, ha az objektív tényezők alapján a határátkelőhely biztonsága, közrendje vagy igazgatása érdekében szükséges, és a találkozást ez nem korlátozza súlyos mértékben, illetve nem teszi lehetetlenné. Márpedig a jelen ügyben a közrendre és a közbiztonságra alapított kivételek alkalmazási feltételei nem teljesülnek, és a 353/A. § nem írja elő e feltételek vizsgálatát.
- 57 Másodsorban a Bizottság azt az álláspontot képviseli, hogy Magyarország nem teljesítette a 2013/32 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének c) pontjából eredő kötelezettségeit. A Btk. 353/A. §-a ugyanis minden olyan személyre alkalmazható, aki e 12. cikk (1) bekezdésének c) pontja értelmében véve menedékjogi eljárás kezdeményezését segítő szervező tevékenységet folytat, többek között azáltal, hogy tájékoztatást ad a jogi segítségnyújtásról vagy a kérelem benyújtásához szükséges alakiságokról.
- 58 Harmadsorban a Bizottság azzal érvel, hogy a Btk. 353/A. §-a összeegyeztethetetlen a 2013/32 irányelv 22. cikkének (1) bekezdésével is. Ha ugyanis büntetőeljárás indul a – többek között jogi – tanácsadókkal szemben azért, mert az utóbbi rendelkezés szerinti szolgáltatásokat nyújtottak, nem tudnak többé a menedékkérők rendelkezésére állni, még a menedékjog iránti kérelem elutasítása esetén sem.
- 59 Negyedsorban a Bizottság véleménye szerint a vitatott magyar szabályozás ugyanígy összeegyeztethetetlen a 2013/33 irányelv 10. cikkének (4) bekezdésével is. A tranzitzőnát ugyanis a 2013/33 irányelv 2. cikkének h) pontja értelmében vett idegenrendészeti fogdával azonosnak kell tekinteni. A tranzitzőnákban tartózkodó menedékkérők ezért ezen irányelv 10. cikkének a hatálya alá tartoznak. Márpedig a Btk. 353/A. §-a megfosztja lényegétől az e 10. cikk (4) bekezdésében előírt jogot.
- 60 Magyarország először is arra hivatkozik, hogy a Btk. 353/A. §-ának (1) bekezdése az abban szereplő „annak érdekében” fordulat használatára tekintettel csak célzatos bűncselekményt előíró rendelkezésnek tekinthető. Következésképpen valamely személlyel szemben a Btk. 353/A. §-a alapján csak abban az esetben lehet szankciót kiszabni, ha a hatóságok minden észszerű kétséget kizáró módon bizonyítani tudják, hogy az elkövető annak tudatában cselekedett, hogy az, akinek

érdekében a szervező tevékenységet kifejtette, nincs üldöztetésnek kitéve, vagy üldöztetéstől való félelme nem megalapozott, és azt is kívánta, hogy tevékenysége révén, a segíteni kívánt személy menedékjogi eljárást kezdeményezhessen vagy tartózkodási jogcímét szerezhessen.

- 61 Az Alkotmánybíróság a 2019. február 25-i ítéletében megerősítette ezt az értelmezést, hangsúlyozva, hogy nem tartozik a Btk. 353/A. §-ának hatálya alá az elesettek és szegények megsegítésének köteleességét teljesítő, önzetlen szervező tevékenység. Az Alkotmánybíróság által elfogadott értelmezés köti a rendes bíróságokat.
- 62 Magyarország szerint ezenfelül a Btk. 353/A. §-ának indokolásából egyértelműen kitűnik, hogy e rendelkezés célja a menedékjogi eljárás visszaélésszerű igénybevételéhez nyújtott segítségnek és a megtévesztésen alapuló, jogellenes bevándorlás támogatásának, valamint az ilyen tevékenység érdekében kifejtett szervezői magatartásnak a visszaszorítása. Következésképpen a büntethetőséghez a magyar hatóságoknak bizonyítaniuk kell, hogy az elkövetőnek az volt a célja, hogy segítse a nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtani szándékozó személyeket a jogszabályok megkerülésében, a menekültügyi rendszerrel való visszaélésben, illetve a tartózkodási jogcímmel kapcsolatos jogszabályok kijátszásában. A Btk. 353/A. §-a szerinti bűncselekményt tehát nem követhetik el olyan jóhiszemű személyek és szervezetek, akik vagy amelyek nem a jogszabályok által tiltott célok elérésére vagy a jog alkalmazásának kikerülésére törekednek.
- 63 Így az olyan személy, aki a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásakor annak tudatában nyújt segítséget, hogy a kérelmező nagy valószínűséggel nem jogosult a menekült jogállásra, nem követi el a Btk. 353/A. §-ában előírt bűncselekményt. Magyarország véleménye szerint e tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a Bizottság állításával ellentétben az, hogy valamely személyt főszabály szerint nem illet meg menedékjog amiatt, hogy áthaladt egy biztonságos harmadik országon, még nem jelenti azt, hogy eleve kizárható, hogy olyannak minősül, aki jogosult a menekült jogállásra, mivel kérelmének az ezen áthaladáson alapuló elfogadhatatlansági oka a Met. 51. §-ának (12) bekezdése értelmében megdönthető.
- 64 Másodszor Magyarország hangsúlyozza, hogy a „szervezés” fogalmát tényállási elemként a Btk.-ban előírt más bűncselekmények is tartalmazzák. Az, hogy a Btk. 353/A. §-ának (5) bekezdése példalázó felsorolást használ, a bírói jogértelmezést nem nehezíti, hanem éppen, hogy segíti.
- 65 Magyarország érvelése szerint másfelől a szervező tevékenység nem azonosítható a puszta tanácsadással vagy tájékoztatással, a „szervezés” fogalma ugyanis annál jóval összetettebb, átfogóbb, a megvalósítás érdekében kifejtett összehangolt, célirányos, koordinálást is magában foglaló magatartási formára utal. Az Alkotmánybíróság a 2019. február 25-i ítéletében egyébiránt megállapította, hogy a jogi képviselő ellátására irányuló szolgáltatás önmagában nem minősül a Btk. 353/A. §-a értelmében vett szervező tevékenység végzésének. Ezenfelül a magyar menekültügyi szabályozás kifejezetten biztosítja a jogi tanácsadásra, a tájékoztatásra vagy a segítségnyújtásra irányuló tevékenységek gyakorlását.
- 66 Harmadszor Magyarország a tárgyaláson azzal érvelt, hogy mivel a menedékkérő részére történő segítségnyújtás csak akkor büntethető, ha menedékjogi eljárás kezdeményezését teszi lehetővé, az említett büntethetőség alól kizárt minden olyan segítségnyújtás, amelyre a menedékjog iránti kérelem benyújtását követően kerül sor. Márpedig, bár az összes olyan uniós jogi rendelkezés,

amelynek a megsértésére a Bizottság hivatkozik, csupán a nemzetközi védelmet kérelmezőkre vonatkozik, a harmadik országbeli állampolgárok vagy a hontalan személyek csak kérelmük benyújtásától kezdve minősülnek kérelmezőknek.

- 67 Negyedszer Magyarország véleménye szerint a Bizottság semmilyen objektív ténnyel nem támasztja alá a Btk. 353/A. §-ával kapcsolatban általa hivatkozott elrettentő hatás fennállását. Márpedig a Bizottságnak kell az általa hivatkozott kötelezettségszegés vizsgálatához szükséges bizonyítékokat a Bíróság elé terjesztenie anélkül, hogy bármiféle vélelemre támaszkodhatna.
- 68 Ötödször Magyarország úgy véli, hogy bár a Btk. 353/A. §-ának elfogadása nem a 2002/90 irányelvnek a magyar jogba való átültetésére irányul, e szakaszt ezen irányelv céljainak megfelelően fogadták el, annak érdekében, hogy szankcionálják az olyan bűncselekményeket, amelyek az említett irányelv elfogadásakor még ismeretlenek voltak, de amelyek szorosan összefüggnek az ezen irányelv 1. cikkében említett magatartásokkal.
- 69 Végezetül Magyarország azzal érvel, hogy a tranzitónában tartózkodás nem minősül őrizetnek, így a 2013/33 irányelv 10. cikkének (4) bekezdése a jelen kereset vizsgálata keretében semmiképpen nem releváns.

A Bíróság álláspontja

- 70 A Bizottság lényegében úgy véli, hogy Magyarország indokolatlanul korlátozta a 2013/32 irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében, 12. cikke (1) bekezdésének c) pontjában és 22. cikkének (1) bekezdésében, valamint a 2013/33 irányelv 10. cikkének (4) bekezdésében biztosított jogokat, mivel bűncselekménynek minősítette az olyan szervező tevékenységet, amelynek célja a menedékjogi eljárás olyan személyek általi kezdeményezésének a lehetővé tétele, akik a nemzeti jogokban megállapított kritériumok alapján nem szerezhetnek menekült jogállást.
- 71 Következésképpen ezt a kifogást úgy kell érteni, hogy az a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének a) pontjában előírt bűncselekmény ellen irányul, ugyanakkor e bűncselekmény körvonalait a Btk. 353/A. §-ának (2), (3) és (5) bekezdése határozza meg.
- 72 Annak meghatározása érdekében, hogy az említett kifogás megalapozott-e, meg kell vizsgálni először is azt, hogy e rendelkezés a 2013/32 irányelvnek és a 2013/33 irányelvnek a jelen ítélet 70. pontjában említett rendelkezéseiből eredő jogok korlátozásának minősül-e, és másodszor azt, hogy az ilyen korlátozás igazolható-e az uniós jogra tekintettel.

A korlátozás fennállásáról

- 73 Annak értékelése érdekében, hogy a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének a) pontja a 2013/32 irányelvnek és a 2013/33 irányelvnek a jelen ítélet 70. pontjában említett rendelkezéseiben előírt jogok korlátozásának minősül-e, meg kell állapítani, hogy a nemzetközi védelmet kérelmezőknek nyújtott, az uniós jog e rendelkezéseiben említett segítségnyújtási tevékenységek e rendelkezés hatálya alá tartoznak-e, és ha igen, e 353/A. § (1) bekezdésének a) pontja korlátozza-e az említett rendelkezésekben előírt jogokat.
- 74 Először is az említett 353/A. § (1) bekezdése a) pontjának a nemzetközi védelmet kérelmezők részére végzett, ilyen segítségnyújtási tevékenységekre való alkalmazhatóságát illetően meg kell állapítani, hogy az e rendelkezésben előírt bűncselekmény három alkotóelemen alapul.

- 75 Így először is ahhoz, hogy a bűncselekmény megállapítható legyen, e rendelkezés szövegéből következően az szükséges, hogy a bűncselekmény elkövetője által nyújtott segítség „Magyarországon menedékjogi eljárás kezdeményezését tegye lehetővé”.
- 76 Ebből e tagállam álláspontja szerint az következik, hogy e rendelkezés hatálya kizárólag a menedékjogi eljárás azon szakaszaira korlátozódik, amelyek megelőzik a menedékjog iránti kérelemnek az eljáró hatóság általi, szigorú értelemben vett vizsgálatát, így az említett rendelkezés csak az olyan segítséget szankcionálhatja, amelyet a harmadik országok állampolgárainak vagy a hontalan személyeknek ahhoz nyújtanak, hogy a 2013/32 irányelv 6. cikke értelmében menedékjog iránti kérelmet terjesszenek elő, és ezt követően az ilyen kérelmüket benyújtsák.
- 77 A Bizottság nem bizonyította, hogy ez az értelmezés téves lenne. A Btk. 353/A. §-a (1) bekezdése a) pontjának szövegével nyilvánvalóan ellentétes értelmezés alapján állítja ugyanis, hogy annak hatályát úgy kell értelmezni, hogy az kiterjed a teljes menedékjogi eljárás során nyújtott segítségre kizárólag amiatt, hogy a kérelmezőt a menedékjog iránti kérelemnek szigorú értelemben vett vizsgálata során továbbra is számos olyan kötelezettség terheli, amely a jelen ítélet 70. pontjában említett uniós jogi rendelkezésekben említett személyek vagy szervezetek segítségét igényelheti.
- 78 Következésképpen a Bíróság elé terjesztett információkra tekintettel e rendelkezést úgy kell értelmezni, hogy az nem alapozhatja meg az olyan személy büntetőjogi felelősségének a megállapítását, aki a menedékkérő számára azt követően nyújt segítséget, hogy az utóbbi a 2013/32 irányelv 6. cikkének (2)–(4) bekezdésével összhangban benyújtotta a kérelmét.
- 79 Mindemellett először is meg kell állapítani, hogy a 2013/32 irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében és 22. cikkének (1) bekezdésében, valamint a 2013/33 irányelv 10. cikkének (4) bekezdésében említett tevékenységeket már a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtását megelőzően kell folytatni, így azok a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdése a) pontjának hatálya alá tartozhatnak.
- 80 Egyrészt ugyanis, Magyarország állításával ellentétben, a harmadik országbeli állampolgár vagy a hontalan személy megszerzi a nemzetközi védelmet kérelmezőnek az e rendelkezés értelmében vett jogállását, amint ilyen kérelmet terjeszt elő (2020. december 17-i Bizottság kontra Magyarország [A nemzetközi védelmet kérelmezők befogadása] ítélet, C-808/18, EU:C:2020:1029, 100. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Másrészt a 2013/32 irányelv 8. cikkének (2) bekezdését és 22. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezések szintén biztosítják azt, hogy az ilyen kérelem előterjesztéséhez segítséget lehessen nyújtani. Azon túlmenően ugyanis, hogy a 2013/32 irányelv a nemzetközi védelem iránti eljáráshoz való hatékony, könnyű és gyors hozzáférés garantálását célozza, már a nemzetközi védelem iránti kérelem előterjesztésének a szakaszától kezdve (lásd e tekintetben: 2020. december 17-i Bizottság kontra Magyarország [A nemzetközi védelmet kérelmezők befogadása] ítélet, C-808/18, EU:C:2020:1029, 104–106. pont), a 2013/32 irányelv 8. cikke (1) és (2) bekezdésének együttes olvasatából kitűnik, hogy a határátkelőhelyeken nyújtott segítségnyújtás célja többek között annak megkönnyítése, hogy az ott tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok vagy hontalan személyek nemzetközi védelem iránti kérelmet terjesszenek elő. Ezenfelül ezen irányelv 22. cikkének (1) bekezdése kifejezetten előírja a tanácsadóval való konzultálás jogát az eljárás valamennyi szakaszára vonatkozóan.
- 81 A 2013/32 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett tevékenységek esetében azonban nem ez a helyzet. Magából e rendelkezés szövegéből ugyanis kitűnik, hogy az csak az ezen irányelv III. fejezetében előírt eljárásokra alkalmazandó, azaz, a menedékjog iránti kérelem

szigorú értelemben vett vizsgálatának szakaszától kezdődően. Márpedig, amint az többek között az említett irányelv 31. cikkének (3) bekezdéséből következik, e szakasz csak a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtását követően, tehát azután kezdődik, hogy az eljáráshoz való hozzáférésnek az irányelv 6. cikke értelmében vett szakasza lezárult.

- 82 Ebből az következik, hogy a Bizottság állításával ellentétben a nemzetközi védelmet kérelmezők számára végzett, olyan segítségnyújtási tevékenységek, amelyeket a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének a) pontja büntetni rendel, nem tartoznak a 2013/32 irányelv 12. cikke (1) bekezdése c) pontjának hatálya alá. E tevékenységek büntethetővé tétele következőképpen nem korlátozza a nemzetközi védelmet kérelmezők számára e rendelkezés alapján biztosított jogokat.
- 83 Másodszor ahhoz, hogy az említett 353/A. § (1) bekezdésének a) pontjában előírt bűncselekmény megállapítható legyen, az is szükséges, hogy a segítséget „szervező tevékenység” keretében nyújtsák.
- 84 Bár a „szervező tevékenység” fogalmát a Btk. 353/A. §-a nem határozza meg, mivel e szakasz (5) bekezdése csupán az ilyen tevékenységek példáinak a felsorolását tartalmazza, az említett szakasz (2) és (3) bekezdésének magából a szövegéből kitűnik, hogy a menedékjog iránti kérelem előterjesztéséhez vagy benyújtásához nyújtott segítség akkor is a Btk. 353/A. §-ának (1) bekezdése értelmében vett „szervező tevékenységnek” tekinthető, ha azt csupán egyetlen személynek, eseti jelleggel és vagyoni haszonszerzés célja nélkül nyújtják.
- 85 Magyarország azonban azzal érvel, hogy ahhoz, hogy az utóbbi rendelkezés értelmében vett „szervező tevékenység” megvalósuljon, a területén menedékjogot szerezni kívánó személynek nyújtott segítségnek bizonyos összehangolt, célirányos koordinálás keretébe kell illeszkednie.
- 86 E tényező semmi esetre sem akadályozhatja meg azt, hogy a 2013/32 irányelv 8. cikke (2) bekezdésének és 22. cikke (1) bekezdésének, valamint a 2013/33 irányelv 10. cikke (4) bekezdésének hatálya alá tartozó bizonyos tevékenységek a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján büntethetőek legyenek.
- 87 Egyrészt ugyanis a 2013/32 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése és a 2013/33 irányelv 10. cikkének (4) bekezdése többek között bizonyos szervezetek számára jogot biztosít arra, hogy a tagállamok külső határain jelen lévő vagy a területükön őrizetben tartott, nemzetközi védelmet kérelmező személyekkel találkozassanak. Márpedig, amint arra a főtanácsnok az indítványának a 39. pontjában lényegében rámutatott, e szervezetek tevékenysége a jellegénél fogva bizonyos összehangolt, célirányos koordinálás tárgyát képezi. Következőképpen az említett szervezetek tagjai által e menedékkérőknek nyújtott segítséget az említett 353/A. § (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett „szervező tevékenységnek” kell tekinteni.
- 88 Másrészt, még ha a nemzetközi védelmet kérelmezők számára segítséget nyújtó szervezeteket nem is említi kifejezetten a 2013/32 irányelv 22. cikkének (1) bekezdése, nem zárható ki, hogy az olyan – akár jogi – konzultációkra, amelyekben a nemzetközi védelem kérelmezője e rendelkezés alapján, a saját költségén részt vesz, a Magyarország által meghatározott értelemben vett „szervező tevékenység” keretében kerül sor.

- 89 Ugyanis, bár az ilyen konzultációkat egy adott személy érdekében tartják, teljességgel elképzelhető, hogy azok általánosabb jelleggel, olyan koordinált és összehangolt tevékenység keretében valósulnak meg, amelyek célja a nemzetközi védelmet kérelmezőknek való segítségnyújtás.
- 90 Az Alkotmánybíróságnak a Magyarország által a védekezésének alátámasztása érdekében hivatkozott, 2019. február 25-i ítéletéből sem tűnik ki, hogy a jogi konzultáció, az ügyvéddel folytatott konzultációt is ideértve, minden esetben ki lenne zárva a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdése a) pontjának hatálya alól. E bíróság ugyanis, bár igaz, hogy ezen ítéletben hangsúlyozta, hogy a jogi segítségnyújtás önmagában nem minősül olyan szervező tevékenységnek, amely e rendelkezés alapján szankcionálható, nem zárta ki, hogy amennyiben az említett rendelkezésben előírt feltételek teljesülnek, az ilyen segítségnyújtás e rendelkezés hatálya alá tartozhat. Az említett bíróság egyébiránt pontosította, hogy a magyar jogszabályok értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlása nem irányulhat a jogszabályok megkerülésére.
- 91 Harmadszor, a 353/A. § (1) bekezdésének a) pontjában foglalt bűncselekmény szándékosságot feltételez. Amint arra ugyanis Magyarország rámutatott, ahhoz, hogy e bűncselekmény megállapítható legyen, a magyar hatóságoknak minden észszerű kétséget kizáróan bizonyítaniuk kell, hogy az elkövető tudatában volt annak, hogy az a személy, akinek segítséget nyújtott, a magyar jog szerint nem szerezhet menedékjogot.
- 92 Mindemellett sem a 2013/32 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése, sem ezen irányelv 22. cikkének (1) bekezdése, sem pedig a 2013/33 irányelv 10. cikkének (4) bekezdése nem zárja ki a hatálya alól a nemzetközi védelmet kérelmezők részére történő, olyan segítséget, amelyet annak tudatában nyújtanak, hogy a kérelem semmiképpen nem lehet sikeres.
- 93 A fenti megfontolásokból az következik, hogy a nemzetközi védelmet kérelmezők részére végzett, a 2013/32 irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében és 22. cikkének (1) bekezdésében, valamint a 2013/33 irányelv 10. cikkének (4) bekezdésében említett segítségnyújtási tevékenységek közül legalábbis bizonyosak a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdése a) pontjának hatálya alá tartoznak.
- 94 Másodszor meg kell vizsgálni, hogy e 353/A. § (1) bekezdésének a) pontja korlátozza-e a jelen ítélet 93. pontjában említett uniós jogi rendelkezésekben biztosított jogokat.
- 95 Ami egyrészt a 2013/32 irányelv 8. cikkének (2) bekezdéséből és a 2013/33 irányelv 10. cikkének (4) bekezdéséből eredő jogokat illeti, bár igaz, hogy e 353/A. § (1) bekezdésének a) pontja, valamint (2) és (3) bekezdése formálisan nem tiltja meg a nemzetközi védelmet kérelmezőknek segítséget nyújtó személyek vagy szervezetek számára, hogy a Magyarországon menedékjogot szerezni kívánó, és az e tagállam külső határain tartózkodó, vagy e tagállamban őrizetben lévő harmadik országbeli állampolgárokkal vagy hontalan személyekkel találkozzanak, vagy velük kommunikáljanak, továbbra is fennáll, hogy e rendelkezés, azáltal, hogy az ilyen alkalmakkor nyújtott segítség bizonyos típusát büntetőjogi szankcióval sújtja, korlátozza az ilyen kérelmezőkkel való találkozáshoz és kommunikációhoz való jogokat, amelyeket e 8. cikk (2) bekezdése és e 10. cikk (4) bekezdése kifejezetten elismer.
- 96 Másrészt, ami a 2013/32 irányelv 22. cikkének (1) bekezdését illeti, bár a büntetőjogi szankció nem magát a menedékkérőt terheli, a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének az ugyanezen szakasz (2) és (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett a) pontja korlátozza azon jog tényleges érvényesülését is, amelyet e kérelmező számára e 22. cikk (1) bekezdése biztosít arra vonatkozóan, hogy a saját költségére jogi vagy egyéb tanácsadóval konzultálhasson, mivel e

büntetőjogi rendelkezés az ilyen szolgáltatásnyújtókat visszatarthatja attól, hogy az említett kérelmező számára segítséget nyújtsanak. Ezenfelül az ilyen büntethetőség korlátozza a menedékkérők azon megkereséseire való válaszadáshoz való jogot is, amely e szolgáltatókat közvetlenül, az említett 22. cikk (1) bekezdéséből eredően megilleti.

- 97 Hangsúlyozni kell továbbá, hogy – amint azt Magyarország a tárgyaláson elismerte – a nemzetközi védelmet kérelmezők számára végzett egyes segítségnyújtási tevékenységeknek a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének a) pontjából következő büntethetőségéhez az elzárás szankciója kapcsolódik, amely szabadságelvonással járó intézkedésnek minősül. Egyébiránt e törvénykönyv 353/A. §-ának (2) bekezdése értelmében e bűncselekmény rendszeres elkövetése egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Ugyanez vonatkozik arra az esetre is, ha az említett bűncselekményt a Btk. 353/A. §-ának (3) bekezdésében leírt körülmények között követik el.
- 98 Az ilyen büntetőjogi szankciók bevezetése vitathatatlanul igen jelentős visszatartó hatással rendelkezik, amely azokat a személyeket, akik a Magyarországon menekült jogállást szerezni kívánó harmadik országbeli állampolgárok vagy hontalan személyek számára segítséget kívánnak nyújtani, arra készítheti, hogy tartózkodjanak a jelen ítélet 93. pontjában említett uniós jogi rendelkezések tárgyát képező segítségnyújtási tevékenységekben való részvételtől.
- 99 E tényezőkre tekintettel a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének az ugyanezen szakasz (2) és (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett a) pontját úgy kell tekinteni, hogy az korlátozza az e rendelkezésekben előírt – egyébiránt az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 18. cikkében biztosított jog konkretizálásához hozzájáruló – jogokat.
- 100 Hozzá kell fűzni, hogy e megállapítás a Magyarország által hivatkozott érvek egyike alapján sem vonható kétségbe.
- 101 Így először is, még ha – amint azt e tagállam állítja – a 2013/32 irányelvnek és a 2013/33 irányelvnek a jelen ítélet 93. pontjában említett rendelkezései által biztosított jogokat a magyar jog más rendelkezései kifejezetten biztosítanak is, továbbra is fennáll, hogy a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének a) pontját e nemzeti rendelkezésekhez képest különös szabályozásnak kell tekinteni, és ezen utóbbi korlátozza az említett rendelkezések hatályát, nem pedig fordítva.
- 102 Másodszor, az Alkotmánybíróság által a 2019. február 25-i ítéletében megfogalmazott értelmezési fenntartással kapcsolatban meg kell állapítani, hogy annak értelmében e 353/A. § (1) bekezdésének a) pontja nem szankcionálhatja az elesettek és a szegények megsegítésének kötelességét teljesítő, altruista, és nem az e rendelkezés által tiltott szándékkal megvalósuló magatartásokat.
- 103 Márpedig egyrészt meg kell állapítani, hogy ezen értelmezési fenntartás kizárólag az önzetlen tevékenységekre korlátozódik, így nem vonatkozik az olyan személyre, aki a menedékkérőnek díjazás ellenében nyújt segítséget, holott a 2013/32 irányelv 22. cikkének (1) bekezdése csupán abban az esetben biztosítja a kérelmező azon jogát, hogy jogi vagy egyéb tanácsadóval konzultáljon, ha ez a saját költségén történik.
- 104 Másrészt az említett értelmezési fenntartásból az következik, hogy a menedékkérőknek önkéntes alapon nyújtott segítség csak abban az esetben kizárt a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdése a) pontjának hatálya alól, ha nem áll fenn az e bűncselekményhez kapcsolódó szándékosság. Így kizártnak tűnik, hogy ugyanezen értelmezési fenntartás alapján az olyan személy, aki szervező tevékenység keretében segítséget nyújt menedékjog iránti kérelem előterjesztéséhez vagy benyújtásához,

miközben minden észszerű kétséget kizáróan bizonyítható, hogy tudatában volt annak, hogy e kérelem a magyar jog értelmében nem vezethet eredményre, mentesülne a büntetőjogi felelősség alól.

- 105 Harmadszor, ellentétben a Magyarország által az írásbeli észrevételeiben kifejtettekkel, a Bizottság a jelen ítélet 93. pontjában említett uniós jogi rendelkezésekben foglalt jogok korlátozása fennállásának bizonyításához nem volt köteles bizonyítékot szolgáltatni annak alátámasztása érdekében, hogy a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdése a) pontjának visszatartó hatása konkrétan megnyilvánult a menedékkérőkkel való találkozások számának, vagy az ilyen kérelmezők részére ténylegesen nyújtott konzultációk számának a csökkenésében.
- 106 Ugyanis, bár a Bizottságnak kell bizonyítania az általa felrótt kötelezettségszegések fennállását, anélkül hogy bármiféle vélelemre hivatkozhatna, a kötelezettségszegés fennállása abban az esetben, ha a kötelezettségszegés olyan törvényi vagy rendeleti intézkedés elfogadásából ered, amelynek a létezése és alkalmazása nem vitatott, ezen intézkedés rendelkezéseinek jogi elemzésével bizonyítható (lásd ebben az értelemben: 2020. június 18-i Bizottság kontra Magyarország [Az egyesületek átláthatósága] ítélet, C-78/18, EU:C:2020:476, 36. és 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 107 Márpedig a jelen ügyben a Bizottság által Magyarországnak felrótt kötelezettségszegés a Btk. 353/A. §-ának az elfogadásából ered, amelynek e tagállam sem a létezését, sem az alkalmazását nem vitatja, és amelynek rendelkezései a keresetlevélben foglalt jogi elemzés tárgyát képezik. E tekintetben konkrétan hangsúlyozni kell, hogy Magyarország a tárgyaláson elismerte, hogy a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján büntetőeljárásokat indítottak.
- 108 Végezetül mindenesetre meg kell állapítani, hogy még ha feltételezzük is – amint azt Magyarország állítja –, hogy e rendelkezés még nem szolgált büntetőjogi felelősséget megállapító ítélet alapjául, e körülmény nem minősül meghatározó tényezőnek annak értékelése szempontjából, hogy az a jelen ítélet 93. pontjában említett uniós jogi rendelkezések által biztosított jogokat korlátozó, visszatartó hatással rendelkezik-e. Azonkívül ugyanis, hogy ennek a jövőbeni bekövetkezése nem zárható ki, a bűncselekményekhez kapcsolódó visszatartó hatást az jellemzi, hogy elrettent a jogellenesnek tekintett tevékenység végzésétől, és az ahhoz kapcsolódó szankcióknak emiatt való kitettségtől.

Az igazolás fennállásáról

- 109 Mivel a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének az adott esetben az ugyanezen szakasz (2) és (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett a) pontja a 2013/32 irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében és 22. cikkének (1) bekezdésében, valamint a 2013/33 irányelv 10. cikkének (4) bekezdésében biztosított jogok korlátozásának minősül, a Bíróságnak meg kell vizsgálnia, hogy az ilyen korlátozás igazolható-e az uniós jogra tekintettel.
- 110 E tekintetben Magyarország észrevételeiből az következik, hogy a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének a) pontját a menedékjogi eljárás visszaélészerű igénybevételéhez nyújtott segítségnek és a megtévesztésen alapuló, jogellenes bevándorlás támogatásának a visszaszorítása céljából fogadták el. Meg kell tehát határozni, hogy az ilyen célkitűzésekre való állítólagos törekvés igazolhatja-e az előző pontban említett jogok korlátozását.

– A menedékjogi eljárás visszaélészerű igénybevételéhez nyújtott segítség elleni küzdelemről

- 111 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a jogalanyok nem hivatkozhatnak csalárd módon vagy visszaélészerűen az uniós jogi normákra. Ebből az következik, hogy a tagállamnak meg kell tagadnia az uniós jog alkalmazását, ha e rendelkezésekre nem azok célkitűzéseinek megvalósítása érdekében hivatkoznak, hanem azért, hogy az uniós jog által biztosított előnyben részesüljenek, noha az ezen előny igénybevételéhez szükséges feltételek csak formálisan teljesülnek (2019. február 26-i T Danmark és Y Denmark ítélet, C-116/16 és C-117/16, EU:C:2019:135, 70–72. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 112 Következésképpen a 2013/32 irányelv 8. cikkének (2) bekezdését és a 2013/33 irányelv 10. cikkének (4) bekezdését nem lehet úgy értelmezni, hogy azok megakadályozzák a tagállamokat abban, hogy szankcionálják az e rendelkezésekben említett személyeket vagy szervezeteket, ha ezen utóbbiak olyan magatartást tanúsítanak, amely a nemzetközi védelmet kérelmezőkkel való találkozáshoz való jog olyan célokra történő felhasználásának minősül, amelyek nem egyeztethetők össze azokkal a célkitűzésekkel, amelyek tekintetében a találkozáshoz való jog számukra elismert.
- 113 A 2013/32 irányelv 22. cikkének (1) bekezdése ehhez hasonlóan nem értelmezhető úgy, hogy az megtiltja a tagállamok számára az olyan csalárd vagy visszaélészerű gyakorlatok szankcionálását, amelyeket a jogi vagy egyéb tanácsadók az e kérelmezők javára folytatott konzultációk keretében valósítanak meg.
- 114 Meg kell tehát határozni, hogy a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének az ugyanezen szakasz (2) és (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett a) pontja a jelen ítélet 111. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében megfelelő intézkedésnek minősül-e a csalárd vagy visszaélészerű gyakorlatok elleni küzdelem vonatkozásában.
- 115 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bizottság nem vitatta, hogy e magyar büntetőjogi rendelkezés lehetővé teszi azon magatartások szankcionálását, amelyek jogszerűen tartozhatnak a tagállamok által a csalárd vagy visszaélészerű gyakorlatok ellen folytatott küzdelem körébe.
- 116 Ugyanakkor az említett magyar büntetőjogi rendelkezés nem korlátozódik az ilyen magatartások büntetésére. A Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján szankcionált segítségnyújtás jogellenes jellege ugyanis megállapítható, ha minden észszerű kétséget kizáróan bizonyítható, hogy az érintett személy tudatában volt annak, hogy az általa megsegített egyén a magyar jog alapján nem szerezhethet menekült jogállást. Következésképpen – Magyarország érvelésével ellentétben –, amint ilyen bizonyíték szolgáltatható, büntetőjogilag szankcionálható minden olyan segítség, amelyet szervező tevékenység keretében a menedékjog iránti kérelem előterjesztésének vagy benyújtásának a megkönnyítése érdekében nyújtanak, még akkor is, ha e segítséget az e tekintetben előírt eljárási szabályok szigorú tiszteletben tartásával és az eljáró hatóság érdemi megtevesztésére irányuló szándék nélkül nyújtják.
- 117 Magyarország ezáltal olyan magatartásokat büntet, amelyek a jelen ítélet 111. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében nem tekinthetők visszaélészerű vagy csalárd gyakorlatnak.
- 118 Így először is hangsúlyozni kell, hogy Magyarország nem cáfolta, hogy az olyan személy, aki menedékjog iránti kérelem Magyarországon történő előterjesztéséhez vagy benyújtásához oly módon nyújt segítséget, hogy tudatában van annak, hogy e kérelem a magyar jogszabályok szerint

nem részesülhet kedvező elbírálásban, de úgy véli, hogy e rendelkezések a nemzetközi joggal vagy az uniós joggal ellentétesek, a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján büntetőeljárásnak teszi ki magát.

- 119 Márpedig a 2013/32 irányelv céljával, amely – amint azt a Bíróság a jelen ítélet 80. pontjában hangsúlyozta – a nemzetközi védelem iránti eljáráshoz való hatékony, könnyű és gyors hozzáférés garantálásában áll, ellentétes lenne e kérelmezőknek az olyan támogatástól való megfosztása, amely lehetővé tenné a számukra, hogy ezen eljárás későbbi szakaszában többek között az uniós jogra tekintettel vitassák a helyzetükre alkalmazandó nemzeti szabályozás jogszerűségét.
- 120 E tekintetben különös figyelmet kell fordítani azon ügyvédek helyzetére, akikkel a kérelmezők konzultálnak, és akiknek a tevékenysége – amint azt a Bíróság a jelen ítélet 88–90. pontjában hangsúlyozta – a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdése a) pontjának hatálya alá tartozhat.
- 121 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából ugyanis az következik, hogy az ügyvédnek ténylegesen képesnek kell lennie a tanácsadói, védői, illetve képviselői szerepét ügyfele érdekében megfelelően betölteni, mert ennek hiányában ezen ügyfél elesne a Charta 47. cikkében foglalt jogaitól (lásd ebben az értelemben: 2021. július 15-i Bizottság kontra Lengyelország [Fegyelmi felelősségi rendszer] ítélet, C-791/19, EU:C:2021:596, 206. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 122 Márpedig a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének a) pontja akadályozhatja az ügyvédek a velük konzultáló kérelmezők érdekei hatékony védelmének a biztosításában azáltal, hogy visszatartja őket attól, hogy ezen utóbbiaknak menedékjog iránti kérelemnek a Magyarországon való előterjesztését vagy benyújtását tanácsolják abból a célból, hogy a későbbiekben vitathassák a számukra az uniós joggal ellentétesnek tűnő releváns nemzeti rendelkezéseket.
- 123 Igaz, hogy Magyarország érvelése szerint az említett 353/A. § (1) bekezdésének a) pontja alapján büntetőeljárás alá vont személy a vele szemben indított büntetőeljárásban eljáró bíróság előtt adott esetben hivatkozhat e nemzeti rendelkezéseknek az uniós joggal való összeegyeztethetlenségére annak érdekében, hogy e bíróság felmentse a vele szemben felhozott vádak alól.
- 124 Ez azonban nem változtat azon, hogy ellentétes lenne a Charta 47. cikkével, ha az érintett személy ahhoz, hogy olyan bírósághoz fordulhasson, amely hatáskörrel rendelkezik az uniós jog által számára biztosított jogok tiszteletben tartásának biztosítására, arra kényszerülne, hogy valamely szabályt vagy jogi kötelezettséget megsértsen, és az e jogsértéshez kapcsolódó szankciónak tegye ki magát (lásd ebben az értelemben: 2020. október 6-i État luxembourgeois [Adózással kapcsolatos információk iránti kérelemmel szembeni jogorvoslati jog] ítélet, C-246/19, EU:C:2020:795, 66. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 125 Másodszor, amint azt Magyarország a tárgyaláson megerősítette, a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdése a) pontjának magából a szövegéből kitűnik, hogy e rendelkezés bármely olyan személy magatartását bünteti, aki az ügy teljes ismeretében és szervező tevékenység keretében segítséget nyújt annak érdekében, hogy valamely személy Magyarországon menedékjog iránti kérelmet terjesszen elő vagy nyújtson be, jöllehet e személy nem volt kitéve üldöztetésnek vagy az üldöztetés veszélyének legalább egy olyan államban, amelyen a Magyarországra érkezését megelőzően átutazott.

- 126 Márpedig, amint az a jelen ítélet 42. pontjában megállapításra került, a 2013/32 irányelvvel ellentétes, ha a menedékjog iránti kérelmet ilyen ok alapján elfogadhatatlanként elutasítják. Következésképpen, amint arra a főtanácsnok az indítványának a 35. pontjában lényegében rámutatott, nyilvánvaló, hogy a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének a) pontja, mivel az előző pontban leírthoz hasonló segítségnyújtásra vonatkozik, olyan magatartást büntet, amely önmagában semmiképpen sem tekinthető csalárd vagy visszaélészerű gyakorlatnak, és így sérti azokat a jogokat, amelyeket a jelen ítélet 93. pontjában említett uniós jogi rendelkezések biztosítanak.
- 127 Harmadszor meg kell állapítani, hogy elsősorban, még ha az e 353/A. § (1) bekezdésének a) pontjában előírt bűncselekmény elkövetésének megállapítása – amint azt a Bíróság a jelen ítélet 91. pontjában hangsúlyozza – meg is követeli, hogy minden észszerű kétséget kizáróan bizonyítani lehessen, hogy az elkövető tudatában volt annak, hogy a menedékjog iránti kérelem nem lehet sikeres, e követelmény a Bíróság rendelkezésére álló információkra tekintettel nem teszi lehetővé annak kizárását, hogy e rendelkezés alapján büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletet hozzanak, ha konkrétan bizonyítható, hogy a büntetőeljárás alá vont személynek tudnia kellett, hogy az a harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy, akinek segítséget nyújt, nem felel meg a menedékjog megadására vonatkozóan a magyar jog által előírt feltételeknek.
- 128 Másodsorban a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének a) pontja, mivel nem zárja ki, hogy valamely személlyel szemben büntetőjogi szankciót állapítsanak meg kizárólag azon az alapon, hogy minden észszerű kétséget meghaladóan bizonyítható, hogy tudnia kellett, hogy az általa megsegített kérelmező nem felel meg a menedékjog megadására vonatkozóan a magyar jog által előírt feltételeknek, azzal a következménnyel jár, hogy az ilyen segítséget nyújtani kívánó személyek nem tehetik meg, hogy a kérelmező számára a kérelmének előterjesztése vagy benyújtása keretében pusztán formális segítséget nyújtsanak, hanem ellenkezőleg, e szakaszban meg kell vizsgálniuk, hogy e kérelem a magyar jog értelmében kedvező elbírálásban részesülhet-e.
- 129 Márpedig egyrészt, amint azt a Bizottság lényegében megjegyzi, az olyan személyektől, akik segítséget nyújtanak a menedékkérőknek, bármely címen járnak is el, nem várható el, hogy ilyen ellenőrzést folytassanak le azt megelőzően, hogy segítséget nyújthatnának valamely harmadik országbeli állampolgárnak vagy hontalan személynek a menedékjog iránti kérelmének előterjesztéséhez vagy benyújtásához.
- 130 Ezenfelül a menedékkérőknek nehézségeik támadhatnak azt illetően, hogy már a kérelmük előterjesztésének vagy benyújtásának a szakaszától kezdve előadják azokat a releváns információkat, amelyek alapján igazolható, hogy menekült jogállásban részesülhetnek.
- 131 Másrészt annak veszélye, hogy az érintett személy büntetőjogi szankcióval sújtható pusztán amiatt, hogy tudnia kellett arról, hogy a menedékjog iránti kérelem nem lehet sikeres, bizonytalanná teszi minden olyan segítség jogszerűségét, amelynek célja a menedékjog megadására irányuló eljárás e két alapvető szakasza – azaz az ilyen kérelem előterjesztése és benyújtása – megvalósulásának a lehetővé tétele. Ez annál is inkább így van, mivel a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének a) pontja ezt a bűncselekményt különösen súlyos büntetéssel szankcionálja, tekintve, hogy az szabadságvesztéssel jár.
- 132 Így e rendelkezés jelentős visszatartó hatást gyakorolhat minden olyan személyre, aki menedékjog iránti kérelem előterjesztéséhez vagy benyújtásához bármilyen segítséget kíván nyújtani, bármilyen címen jár is el, és ez még akkor is fennáll, ha e segítségnyújtás kizárólag azt célozza,

hogyan a harmadik országbeli állampolgár vagy a hontalan személy gyakorolhassa a menedékjog valamely tagállamban való kérelmezéséhez fűződő, a Charta 18. cikkében biztosított és a 2013/32 irányelv 6. cikkében körülírt alapvető jogát.

- 133 A jelen ítélet 116–132. pontjából az következik, hogy a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének az e szakasz (2) és (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett a) pontja túllép a csalárd vagy visszaélésszerű gyakorlatok elleni küzdelemre irányuló cél eléréséhez szükségesnek tekinthető mértéken.

– A megtévesztésen alapuló illegális bevándorlás elleni küzdelemről

- 134 A megtévesztésen alapuló illegális bevándorlás elleni küzdelemre irányuló célt illetően, és anélkül, hogy szükséges lenne annak vizsgálata, hogy e cél alapján igazolható-e a jelen ítélet 93. pontjában említett uniós jogi rendelkezésekben előírt valamennyi jog korlátozása, elegendő hangsúlyozni, hogy a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének a) pontja semmiképpen nem alkalmas e cél elérésére.
- 135 A Btk. 353/A. §-a (1) bekezdése a) pontjának ugyanis először is nem az olyan személy büntetése a célja, aki anyagi vagy pénzügyi támogatást nyújt a Magyarország területére való jogellenes beutazás vagy az e területen való illegális tartózkodás elősegítése érdekében, mivel e magatartást egyébiránt e törvénykönyv más rendelkezései büntetik, amint azt Magyarország is elismeri írásbeli észrevételeiben.
- 136 Másodszor emlékeztetni kell arra, hogy egyrészt minden harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy jogosult arra, hogy valamely tagállam területén – akár annak határán vagy tranzitónáiban – nemzetközi védelem iránti kérelmet terjesszen elő, még akkor is, ha e területen jogellenesen tartózkodik (lásd ebben az értelemben: 2020. június 25-i Ministerio Fiscal [Hatóság, amelyhez feltehetően nemzetközi védelem iránti kérelemmel fordulnak] ítélet, C-36/20 PPU, EU:C:2020:495, 73. pont; 2020. december 17-i Bizottság kontra Magyarország [A nemzetközi védelmet kérelmezők befogadása] ítélet, C-808/18, EU:C:2020:1029, 96. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ezt a jogot e személyek számára az ilyen kérelem sikerének esélyétől függetlenül el kell ismerni.
- 137 Másrészt, amint arra a Bíróság a jelen ítélet 80. pontjában emlékeztetett, a harmadik országbeli állampolgár vagy a hontalan személy az ilyen kérelem előterjesztésekor megszerzi a nemzetközi védelem kérelmezőjének a 2013/32 irányelv értelmében vett jogállását. Márpedig az ilyen kérelmező főszabály szerint egészen addig nem tekinthető olyan személynek, aki jogellenesen tartózkodik azon tagállam területén, amelyben a kérelmét előterjesztette, amíg e kérelmet első fokon el nem bírálták (lásd ebben az értelemben: 2018. június 19-i Gnandi ítélet, C-181/16, EU:C:2018:465, 40. pont; 2020. május 14-i Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság ítélet, C-924/19 PPU és C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, 209. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 138 Így a menedékjog iránti kérelemnek a valamely tagállam területén való előterjesztéséhez vagy benyújtásához nyújtott segítség nem tekinthető a harmadik országbeli állampolgárnak vagy a hontalan személynek az e tagállam területére való jogellenes beutazását vagy az e területen való jogellenes tartózkodását elősegítő tevékenységnek még akkor sem, ha az e segítséget nyújtó személy a tudatában van annak, hogy e kérelemnek nem fognak helyt adni.

- 139 Ugyanez a helyzet abban az esetben, ha a menedékkérő nem jogosult arra, hogy a kérelmének az elsőfokú eljárás keretében való vizsgálata során az érintett tagállam területén tartózkodjon, amint azt a 2013/32 irányelv 9. cikkének (2) bekezdése kivételként előírja. Továbbra is fennáll ugyanis, hogy mivel a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének a) pontjában büntetni rendelt segítségnyújtás az ilyen kérelem előterjesztésének vagy benyújtásának az érintett számára való lehetővé tételére korlátozódik, és nem foglalja magában az ilyen esetben az e tagállam területén való tartózkodás lehetővé tételét, az nem tekinthető a jogellenes tartózkodáshoz nyújtott segítségnek.
- 140 Végezetül, ellentétben azzal, amit Magyarország sugall az írásbeli észrevételeiben, az e 353/A. § (1) bekezdésének a) pontjában büntetni rendelt tevékenység egyértelműen eltér azoktól a magatartásoktól, amelyeket a tagállamoknak a 2002/90 irányelv 1. cikkének (1) bekezdése szerint megfelelő módon szankcionálniuk kell. E magatartások ugyanis egyrészt akkor valósulnak meg, ha harmadik ország állampolgárságával rendelkező személynek szándékosan segítséget nyújtanak abban, hogy az érintett állam külföldiek be-, illetve átutazásáról szóló jogszabályainak megsértésével egy tagállam területére beutazzon, illetve azon átutazzon, és másrészt akkor, ha anyagi haszonszerzés céljából szándékosan segítséget nyújtanak az ilyen személynek abban, hogy az érintett állam külföldiek tartózkodásáról szóló jogszabályainak megsértésével egy tagállam területén tartózkodjon.
- 141 Márpedig nem tekinthető úgy, hogy valamely harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy megsérti a tagállamok területére való be- és átutazásáról szóló jogszabályokat önmagában azzal, hogy az érintett tagállam területén nemzetközi védelmet kér. Következésképpen az olyan személy, aki csupán abban segít e harmadik országbeli állampolgárnak vagy hontalan személynek, hogy az a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságokhoz menedékjog iránti kérelmet terjesszen elő vagy nyújtson be, nem hasonlítható a jogellenes be- és átutazáshoz vagy a jogellenes tartózkodáshoz a 2002/90 irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében említett segítséget nyújtó személyhez még akkor sem, ha tudatában van annak, hogy e kérelem nem lehet sikeres.
- 142 Ezt az értelmezést a 2002/946 kerethatározat 6. cikke is megerősíti. Ugyanis, bár ezen utóbbi arra kötelezi a tagállamokat, hogy a 2002/90 irányelv 1. cikkében foglalt bűncselekmények elkövetésével szemben fogadjanak el hatásos szankciókat, e kerethatározat 6. cikke kifejezetten előírja, hogy e kerethatározatot a menedékkérők számára a nemzetközi jognak megfelelően biztosított védelem sérelme nélkül kell alkalmazni.
- 143 Következésképpen a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének az e szakasz (2) és (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett a) pontja által a jelen ítélet 93. pontjában említett uniós jogi rendelkezésekben előírt jogok tekintetében okozott korlátozás nem igazolt.
- 144 A fenti megfontolások összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy Magyarország nem teljesítette a 2013/32 irányelv 8. cikkének (2) bekezdéséből és 22. cikkének (1) bekezdéséből, valamint a 2013/33 irányelv 10. cikkének (4) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, mivel a belső jogában büntetőjogi szankciót írt elő bármely olyan személy magatartására vonatkozóan, aki a menedékjog iránti kérelmeknek a területén való előterjesztéséhez vagy benyújtásához szervező tevékenység keretében segítséget nyújt, amennyiben minden észszerű kétséget kizáróan bizonyítható, hogy e személy tudatában volt annak, hogy e kérelemnek e jog értelmében nem lehet helyt adni.
- 145 A Bizottság kifogását ezzel szemben el kell utasítani az arra alapított részében, hogy Magyarország a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdése a) pontjának elfogadása miatt nem teljesítette a 2013/32 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének c) pontjából eredő kötelezettségeit.

Az Rtv. 46/F. §-áról

A felek érvei

- 146 A Bizottság álláspontja szerint Magyarország továbbá nem teljesítette a 2013/32 irányelv 8. cikkének (2) bekezdéséből, 12. cikke (1) bekezdésének c) pontjából és 22. cikkének (1) bekezdéséből, valamint a 2013/33 irányelv 10. cikkének (4) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, mivel előírta, hogy a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének a) pontjában foglalt bűncselekmény elkövetésével gyanúsított vagy amiatt elítélt személyekre a mozgásszabadságnak az Rtv. 46/F. §-ában előírt korlátozásait kell alkalmazni.
- 147 E tekintetben a Bizottság a Btk. 353/A. §-ával kapcsolatban kifejtett érvek kiegészítéseként megjegyzi, hogy még ha a 2013/32 irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében említett szervezetek és személyek úgy is döntenének, hogy a velük szemben indítható büntetőeljárásnak az e büntetőjogi rendelkezés miatt fennálló veszélye ellenére folytatják a tevékenységüket, könnyű őket megakadályozni ebben az Rtv. 46/F. §-a alapján, amely minden személy számára megtiltja, hogy Magyarország külső határait megközelítse, még abban az esetben is, ha csupán a gyanúja áll fenn annak, hogy megsértették e 353/A. §-t. Márpedig a 2013/32 irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében biztosított jog ilyen korlátozása nem igazolható e rendelkezés második mondatával, mivel az e 46/F. §-ban előírt rendőri intézkedések a büntetőeljárás megindításának automatikus következményei.
- 148 Ezenkívül a Bizottság úgy véli, hogy az Rtv. 46/F. §-ának a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének a) pontjában foglalt bűncselekmény elkövetésével gyanúsított vagy ezen utóbbi rendelkezés alapján elítélt személyekre való alkalmazása megfosztja a 2013/32 irányelv 12. cikke (2) bekezdésének c) pontjában és 22. cikkének (1) bekezdésében, valamint a 2013/33 irányelv 10. cikkének (4) bekezdésében biztosított jogokat a lényegtől.
- 149 Magyarország a Btk. 353/A. §-ára vonatkozó védekezésének alátámasztása érdekében hivatkozott érvek kiegészítéseként azt válaszolja, hogy logikus, hogy a bűncselekmény elkövetésével gyanúsított személy ne tudjon bejutni egy olyan jelentős létesítménybe, mint a tranzitzóna.
- 150 Ezenfelül, Magyarország érvelése szerint mivel a büntetőeljárás megindításához a 2017. június 26-án kihirdetett, a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvénynek (a *Magyar Közlöny* 2017. évi 99. száma) az alapügyre alkalmazandó változata értelmében vett alapos gyanúra van szükség, a 2013/32 irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében szereplő közrendi, közbiztonsági kivételnek megfelel az Rtv. 46/F. §-ában meghatározott bűncselekmények elkövetése miatt büntetőeljárás alatt álló személyeknek a határ menti övezetből való kitiltása. Konkrétabban az olyan személyek, akik gyanúsíthatók azzal, hogy a szervező tevékenységük keretében a magyar hatóságok megtévesztéséhez szükséges információkat juttatnak a menedékkérőkhöz, veszélyeztetik a határátkelőhely biztonságát, közrendjét, illetve igazgatását, így a 46/F. § az államhatár rendjének biztosítása érdekében szükséges és indokolt intézkedést képez.

A Bíróság álláspontja

- 151 A Bizottság lényegében azt rója fel Magyarországnak, hogy megsértette a 2013/32 irányelv 8. cikkének (2) bekezdését, 12. cikke (1) bekezdésének c) pontját és 22. cikkét, valamint a 2013/33 irányelv 10. cikkének (4) bekezdését annak előírásával, hogy az Rtv. 46/F. §-át kell alkalmazni az olyan személyekre, akikkel szemben a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján büntetőeljárás van folyamatban vagy szankciót alkalmaznak.
- 152 E 46/F. § értelmében a magyar rendőrség köteles megakadályozni, hogy bármely olyan személy, akivel szemben többek között a Btk. 353/A. §-a alapján büntetőeljárás van folyamatban, Magyarország külső határaitól kevesebb mint 8 km-re tartózkodjon.
- 153 Előzetesen pontosítani kell, hogy a Bizottság érvelésével ellentétben az Rtv. 46/F. §-ának magából a szövegéből kitűnik, hogy az nem alkalmazandó az említett 353/A. § alapján elítélt személyekre. E tekintetben, bár Magyarország nem vitatja, hogy az ilyen elítélés a területének egy részére kiterjedő beutazási tilalmat vonhat maga után, meg kell állapítani, hogy ezt a jogkövetkezményt nem az Rtv. 46/F. §-a írja elő, hanem a Btk. más rendelkezése, amely nem képezi a jelen kereset tárgyát.
- 154 Ezen előzetes pontosítást követően elsősorban meg kell állapítani, hogy az Rtv. 46/F. §-a a jelen ítélet 151. pontjában említett uniós jogi rendelkezések által biztosított jogok korlátozásának minősül.
- 155 Így először is nyilvánvaló, hogy e 46/F. § azáltal, hogy a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott bűncselekmény elkövetésével gyanúsított személyeket megakadályozza abban, hogy a Magyarország külső határain tartózkodó menedékkérőkkel találkozzanak, korlátozza az e menedékkérőkkel való találkozáshoz fűződő, a 2013/32 irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében biztosított jogot.
- 156 Másodszor, az Rtv. 46/F. §-a az őrizetbe vett menedékkérőkkel való találkozáshoz fűződő, a 2013/33 irányelv 10. cikkének (4) bekezdésében biztosított jog korlátozásának is minősül.
- 157 Elegendő ugyanis hangsúlyozni, hogy a Magyarországnak címzett, indokolással ellátott véleményben meghatározott határidő lejártakor a röszkei és a tompai tranzitvonalat még nem zárták be. Márpedig egyrészt jelentős számú nemzetközi védelmet kérelmező volt köteles arra, hogy a kérelmének vizsgálata során végig a szerb–magyar határ közvetlen közelében elhelyezkedő ezen tranzitvonalakban tartózkodjon, és másrészt az említett tranzitvonalak a 2013/33 irányelv értelmében fogdának minősültek (lásd ebben az értelemben: 2020. december 17-i Bizottság kontra Magyarország [A nemzetközi védelmet kérelmezők befogadása] ítélet, C-808/18, EU:C:2020:1029, 156–166. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 158 Következésképpen a 46/F. §, azáltal hogy a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott bűncselekmény elkövetésével gyanúsított személyeket megakadályozza abban, hogy Magyarország külső határainak a közvetlen közelségébe – ideértve a röszkei és tompai tranzitvonalakat is – jussanak, mindenképpen korlátozta a 2013/33 irányelv 10. cikkének (4) bekezdésében említett személyeknek és szervezeteknek a nemzetközi védelmet kérelmezők azon részével való találkozását, akik a Magyarországnak címzett, indokolással ellátott véleményben megjelölt határidő időpontjában e tagállam területén őrizetben voltak.

- 159 Harmadszor meg kell állapítani, hogy a nemzetközi védelmet kérelmezőnek a 2013/32 irányelv 22. cikkének (1) bekezdésében említett személyekkel való konzultációhoz való jogát úgy kell értelmezni, hogy az magában foglalja az e személyekkel való találkozás jogát, amint azt ezen irányelv 23. cikkének (2) bekezdése tanúsítja.
- 160 Következésképpen az Rtv. 46/F. §-a a 2013/32 irányelv 22. cikkének (1) bekezdésében a menedékkérők számára biztosított jogok korlátozását is jelenti, amennyiben e menedékkérők e tagállam külső határától kevesebb mint 8 kilométerre tartózkodnak.
- 161 Negyedszer, a 2013/32 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének c) pontját illetően a jelen ítélet 82. pontjában megállapításra került, hogy a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének a) pontja nem akadályozhatja a nemzetközi védelmet kérelmezők számára e rendelkezés által elismert jogok gyakorlását, mivel az utóbbi csak a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtását követően alkalmazandó.
- 162 Mindemellett meg kell állapítani, hogy az Rtv. 46/F. §-ának célja annak megakadályozása, hogy a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott bűncselekmény elkövetésével gyanúsított személyek találkozassanak a magyar határ közelében tartózkodó, nemzetközi védelmet kérelmező személyekkel, akár azt követően, hogy ezen utóbbiak a nemzetközi védelem iránti kérelmüket benyújtották. Ebből következik, hogy e 46/F. § korlátozza e kérelmezők azon jogát, hogy a kérelmük benyújtását követően a 2013/32 irányelv 12. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett szervezetekkel kommunikáljanak, tekintve, hogy e jog feltételezi, hogy e szervezeteknek lehetőségük legyen az említett kérelmezőkkel való találkozásra.
- 163 Másodsorban meg kell állapítani, hogy mivel az Rtv. 46/F. §-a a jelen ítélet 151. pontjában említett uniós jogi rendelkezések által biztosított jogokat annak alapján korlátozza, hogy az érintett személyt a Btk. 353/A. §-a (1) bekezdésének a) pontjában foglalt bűncselekmény elkövetésével gyanúsítják, miközben e bűncselekmény ellentétes az uniós joggal, az ilyen korlátozás e jogra tekintettel észszerűen nem igazolható.
- 164 A fenti megfontolások összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy Magyarország nem teljesítette a 2013/32 irányelv 8. cikkének (2) bekezdéséből, 12. cikke (1) bekezdésének c) pontjából és 22. cikkének (1) bekezdéséből, valamint a 2013/33 irányelv 10. cikkének (4) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, mivel a külső határai megközelítésének a jogától megfosztott minden olyan személyt, akit azzal gyanúsítanak, hogy szervező tevékenység keretében segítséget nyújtott menedékjog iránti kérelemnek a területén való előterjesztéséhez vagy benyújtásához, miközben minden észszerű kétséget kizáróan bizonyítható, hogy e személy tudatában volt annak, hogy e kérelemnek nem lehet helyt adni.

A költségekről

- 165 A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az eljárási szabályzat 138. cikkének (3) bekezdése alapján részleges pernyertesség esetén mindegyik fél maga viseli saját költségeit. Azonban, ha az ügy körülményei alapján indokoltnak látszik, a Bíróság határozhat úgy, hogy a fél saját költségein felül viseli a másik fél költségeinek egy részét is.

166 Magyarországot, mivel az általa felhozott jogalapok többsége tekintetében pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően, a jelen ügy körülményeire tekintettel, kötelezni kell a saját költségein felül a Bizottság részéről felmerült költségek négyötödének a viselésére. A Bizottság maga viseli saját költségeinek egyötödét.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

1) Magyarország nem teljesítette:

- a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 33. cikkének (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, mivel lehetővé tette a nemzetközi védelem iránti kérelem elfogadhatatlanság miatti elutasítását azon indok alapján, hogy a kérelmező olyan államon keresztül érkezett a területére, amelyben nincs kitéve üldözésnek vagy súlyos sérelem veszélyének, vagy amelyben biztosított a megfelelő szintű védelem;
- a 2013/32 irányelv 8. cikkének (2) bekezdéséből és 22. cikkének (1) bekezdéséből, valamint a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 2013/33/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 10. cikkének (4) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, mivel a belső jogában büntetőjogi szankciót írt elő bármely olyan személy magatartására vonatkozóan, aki a menedékjog iránti kérelmeknek a területén való előterjesztéséhez vagy benyújtásához szervező tevékenység keretében segítséget nyújt, amennyiben minden észszerű kétséget kizáróan bizonyítható, hogy e személy tudatában volt annak, hogy e kérelemnek e jog értelmében nem lehet helyt adni;
- a 2013/32 irányelv 8. cikkének (2) bekezdéséből, 12. cikke (1) bekezdésének c) pontjából és 22. cikkének (1) bekezdéséből, valamint a 2013/33 irányelv 10. cikkének (4) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, mivel a külső határai megközelítésének a jogától megfosztott minden olyan személyt, akit ilyen bűncselekmény elkövetésével gyanúsítanak.

2) A Bíróság a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.

3) Magyarország a saját költségein felül viseli az Európai Bizottság részéről felmerült költségek négyötödét.

4) Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeinek egyötödét.

Lenaerts	Arabadjiev	Lycourgos
Regan	Jääskinen	Ziemele
Passer	Ilešič	Bonichot
Kumin		Wahl

Kihirdetve Luxembourgban, a 2021. november 16-i nyilvános ülésen.

A. Calot Escobar
hivatalvezető

K. Lenaerts
elnök